

CONSELL MUNICIPAL DE BENESTAR SOCIAL

COMISSIÓ PLENÀRIA

Acta de la sessió del 30 de juny de 2022

Sota la presidència de la Sra. Laura Pérez Castaño, Tinenta d'alcaldia de Drets Social, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, s'inicia la sessió a les 16.00h en format presencial a l'Auditori de la Lleialtat Santsenca.

Ordre del dia

1. Benvinguda de la Tinenta d'Alcaldia i de la Vicepresidència Associativa
2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (13 d'octubre de 2021)
3. Explicació del dispositiu d'acollida a les persones refugiades de la guerra d'Ucraïna
4. Presentació de l'informe Participatiu curs 2021-22 amb l'activitat dels grups de treball i la Comissió Permanent
5. Informacions des de la Secretaria del Consell
6. Torn obert de paraules

Documentació enviada per correu

- Ordre del dia del Plenari del 30 de juny de 2022
- Assistències i delegacions a 30 de juny 2022
- Composició Plenari a 30 de juny de 2022
- Acta de la sessió del 13 d'octubre de 2021
- Explicació nova metodologia de l'informe participatiu

Documentació a la carpeta

- Ordre del dia del Plenari del 30 de juny de 2022
- Assistències i delegacions 30 de juny de 2022
- Infografies Grups de Treball
- Composició Plenari a 30 de juny de 2022

Assisteixen

Laura Pérez Castaño, Tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI
Francina Alsina Canudas, Vicepresidència associativa i presidenta de la Taula del Tercer Sector

Montserrat Benedí i Altés, representant Esquerra Republicana de Catalunya (ERC)
Anna Garcia Escrig, representant Grup Polític Valents
Eva Parera Escrichs, representant Ciutadans (C's)

Gemma Altell Albajes, representant del Consell de Dones
Raquel Monllor, representant Consell Rector IMPD

Esteve Ferrer Panadès, FEICAT
Eduard Sala Paixau, Càritas Diocesana
Helena Cascalló Vallès, Federació catalana del voluntariat social
Eva Morera, FEATE
Roser Roigé, COCARMÍ
Carme Calafat Siquier, FEDAIA
Corina Maria Albir, Federació d'associacions veïnals de Barcelona
Andreu Porta Espelt, Fundació Pere Tarrés
Rosa Balaguer, Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS)
Josep Vilajoana Celaya, Fundació Congrés Català de Salut Mental
Eva Alesanco, Fundació IRES
Mar Mestre, Suara Serveis SCCL

Enriqueta Duran, UGT

Antoni Mª Cervera Alemany, representant del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona
Miquel Recassens Isart, representant del Col·legi Farmacèutics de Barcelona
Guillermo Mattioli Jacobs, representant del Col·legi de Psicologia de Catalunya

Àngels Canals Vilà, gerent Consorci Serveis Socials de Barcelona

Joan Canimas, expert

Montserrat Casamitjana Abella, coordinadora del Grup de Treball Salut
Sofia Ferré de Diego, coordinadora del Grup de Treball Salut
Laia Pineda Rüegg, coordinadora del Grup de Treball d'Igualtat d'Oportunitats en la Infància
Assumpció Ros, coordinadora del Grup de Treball d'Envel·liment
Elena Fernandez, coordinadora del Grup de Treball d'Envel·liment
Josep Rovira Guardiola, coordinador del Grup de Treball Drogodependències
Oscar Esteban, coordinador del Grup de Treball d'Acció Comunitària
Rosa Balaguer, coordinadora del Grup de Treball de Participació Ciutadana en l'ús de Serveis Socials

Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social
Lídia García Chicano, gerenta de l'IMSS
Jordi Tudela, gerent de l'IMPD
Lluís Torrens Melich, director d'Innovació Social
Sergi Martí Moreno, cap del Departament de Participació Social i secretari del CMBS
Carme Carrera Escuder, referent CMBS

Deleguen

Lorena Torró Garrido, representant Confederació de Cooperatives de Catalunya

Melània Ferrer Frigola, representant Confederació de Cooperatives de Catalunya

Cristina Mora Porcel, representant Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Miquel Fernández Zuzama, representant Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

S'excusen

Joan Ramón Riera Alemany, representant Partit Socialista de Catalunya

Neus Munté Fernández, representant Grup Polític Junts per Catalunya

Antoni Verdura Puntí, representant Partit Popular

Rodrigo Araneda Villasante, representant Consell de LGTBI

Lourdes Marino García, representant Consell d'Immigració

José A. Fernández Manrique, representant Consell Econòmic i Social

Pendent de nomenament, Consell de Joventut

Angels Guiteres, representant Consell de Ciutat

Joan Martínez León, representant Consell Assessor Gent Gran

Ricard Valentí Gutiérrez, representant Poble Gitano

Lourdes Garcia, representant Consell d'Habitatge Social

Car Requena Amadas, representant Consell Cooperació

Pere Fàbregues Moirà, representant Consell de Gremis de Comerç, Serveis i Turisme

Quima Oliver Ricart, UNICEF Catalunya

Felisa Pérez Antón, Federació Catalana de Drogodependències

Sira Vilardell, Fundació SURT

Montserrat Buisan, Fundació La Caixa

Mercè Torres Fuentes, Creu Roja de Barcelona

Jesús Ruiz Farrona, ASSÍS Centre d'Acollida

Salvador Candela Peña, CCOO

Laia Grabulosa, La Confederació

Mireia Recio Ortega, Foment de Treball Nacional

Núria Aymerich Rocavert, representant del Consell Social de la UB

Pendent de Nomenament, representant del Consell Social de la UAB

Pendent de Nomenament, representant del Consell Social de la UPF

Núria Carrera Comes, representant Col·legi Treball Social

Maite Soler, representant Col·legi Economistes

Maria Eugenia Gay, representant Col·legi Advocacia de Barcelona

Rafael López Zaguirre, representant Col·legi d'Educadors/es

Anna Parés Rifa, representant Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya

Rosa Rodríguez Gascons, representant Col·legi de Pedagogs de Catalunya

Pendent de nomenament, Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona

Mercè Caso Señal, Jutgessa degana Barcelona

Natàlia Ferré Giró, Fiscalia

Pendent de nomenament, Sindicatura de Greuges

Núria Fuentes, experta
Sara Moreno, experta
Josep Villareal, expert

Antonio Cortiñas, coordinador del Grup de Treball Sensellarisme
Pendent de nomenament, coordinador/a del Grup de Treball Famílies
Oriol Romaní Alfonso, coordinador del Grup de Treball Drogodependències
Anna Lite, coordinadora del Grup de Treball d'Acció Comunitària
Manuel Aguilar, coordinador del Grup de Treball Serveis Socials

Laia Claverol Torres, gerenta de l'Àrea de Drets Socials

1. Benvinguda

Sr. Sergi Martí, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

És d'agrair que hi hagi aquests espais municipals on poder anar a conèixer la ciutat. Som-hi. Tenim un acte prou curull, on el que sí que ja us diem és que avui deixarem l'espai a les sis menys deu, és a dir, que intentarem anar una mica amb els punts. Si en algun moment ens veieu que agafem una mica el rellotge en mà i passem al següent és perquè, per això, hem de marxar.

Sra. Laura Pérez Castaño, tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI

Bona tarda a totes i a tots. Vicepresidenta, comissionada, Sergi: Moltíssimes gràcies a totes les representants d'entitats, regidora i companys de l'Ajuntament. Doncs, avui, una part de les que li volíem dedicar a aquest plenari i, donat a la gran feina que hem fet com a Ajuntament de Barcelona en resposta a l'arribada de persones que fugien de la invasió de Rússia a Ucraïna, era dedicar-li una bona estona. Per tant, una part del plenari estarà dedicada a explicar la gestió municipal.

És veritat que hem comptat amb la col·laboració de moltes de les entitats que estan aquí, amb la complicitat d'entitats del tercer sector per a aquesta resposta, però avui volíem donar una visió global i, de fet, és el punt que tenim d'explicació com a Ajuntament perquè avui és un plenari. De fet, ara dèiem, Francina, crec que és el primer després de l'on vas ser nomenada. És el primer que compartim i des de llavors i abans, òbviament, però s'ha fet molta feina i, per tant, avui és un plenari on podem aprofundir una mica més sobre la feina del Consell, dels grups de treball i recollir també aquest informe. Teniu alguna documentació, però ara entrarem amb més detall.

Recollia aquest informe també que, la Sònia i jo portarem a tot el grup municipal al govern per donar la devolució també d'aquelles aportacions i temes a millorar de la gestió municipal. I, per tant, en el següent plenari tindrem també aquest espai com hem fet fins ara de devolució.

Potser sí que avui caldria fer també una menció, han estat dies molt marcats per imatges molt tristes, però que també ens han generat un rebuig a la ciutadania de Barcelona. El que està passant a la frontera sud, els assassinats que hi ha hagut, jo no em tallo tampoc a dir la nefasta resposta que s'ha fet des del Govern a aquests fets, a les explicacions. Avui ho feia amb el plenari de la Diputació, que comparteixo amb la regidora Benedí, també reclamant una investigació independent que doni resposta i que no deixi invisibilitats aquests fets que, malauradament, no és la primera vegada que succeeixen i que no podem normalitzar, i volia fer referència perquè crec que també la sensibilitat d'aquest espai, doncs, ho mereix i segurament és compartida.

Com ens ha dit el Sergi que hem d'anar molt per feina, doncs jo li dono la paraula a la vicepresidenta també per donar aquesta benvinguda.

Sra. Francina Alsina Canudas, vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

També intentaré anar molt ràpida. Moltes gràcies i molt bona tarda a tothom per estar aquí amb nosaltres, amb totes les persones presents. I com molt bé deia la Laura, és el meu primer plenari com a vicepresidenta després d'un any d'haver estat elegida. Bé, jo en aquest primer any, personalment, el meu balanç és molt positiu, perquè òndia el que he arribat a aprendre amb totes les comissions permanents i també com m'he enriquit amb els temes que s'han tractat en els grups de treball. Per cert, quan estàs dintre et quedes impressionat i t'adones del que s'arriba a treballar en els grups de treball i la implicació que hi ha de tothom amb un benefici comú, amb un objectiu comú, que és el benefici d'aquesta ciutat. I això impacta, com a mínim des de fora. I per això, abans de començar i engagar tot, vull fer un reconeixement explícit a totes les persones que han intervingut en els grups de treball perquè gràcies, gràcies per la gran feina que heu portat a terme.

Avui estem aquí per explicar l'activitat que com a Consell hem anat desenvolupant durant el curs, tant la comissió permanent com els diferents grups de treball. Tanquem curs. Tot i que des del Consell seguim treballant per concloure la tasca que a partir d'aquest plenari se'n derivi i anar preparant ja el nou curs.

O sigui, que aquí no fem vacances, no hi ha temps per avorrir-se. Però abans de començar a entrar en matèria, em permeteu que us parli d'alguns temes que considero molt importants. Ahir vam tenir les noves dades de pobresa de l'IDESCAT. Aquestes dades, el que ens confirmen és el que tots ja estàvem entenent, que la situació social és extremadament greu, el risc d'exclusió, el risc de pobresa i exclusió, ens baixa un 0,8% però, segueix mantenint un rècord històric, estem en un 26%. D'entrada sí que potser esperàvem que fins i tot fos més, però després analitzant els esculls que s'han anat fent, veiem que han servit per aturar, però aturar no vol dir solucionar. I aquí el que trobem a faltar són polítiques de veritat que reverteixin aquesta situació de bossa de pobresa extrema, que no hi ha manera que es trenqui. Amb això s'està frenant, però és clar, preocupa molt que no hi hagi uns avenços significatius en unes polítiques socials que s'estan aplicant, que són majoritàriament temporals i d'efecte limitat, perquè tenen data de caducitat. Mesures que, a més, s'ha demostrat que no són prou eficaces per revertir, com deia, aquesta situació, aquesta taxa de pobresa, perquè no ens belluguem d'una bossa del 26% i és inadmissible.

Això s'ajunta amb una altra dada que va sortir, que era la de la inflació. Estem davant d'una inflació desbocada. Aquest PIB històric ens està disparant els preus, sobretot dels productes més bàsics, com són l'alimentació i l'energia. Ahir ens anunciaven que superava el 10%, i ahir a la nit estava escoltant els analistes que anaven dient que anem de cap a una recessió. Doncs és molt dur perquè, trobem que les crisis se'ns van encadenant. Ens va arribar la de la pandèmia quan encara no havíem superat la del 2008, sí, encara no havíem superat la del 2008, que ja va estar prou bé. Però és que ara, degut a tota la guerra d'Ucraïna, ens trobem amb aquesta d'esgotament de preus i de desbocament de preu de l'energia. I ens hem de preparar perquè ens en vindrà un altre, i més que el que ens doni una recessió. Aquests temes ens preocupen molt.

I el tercer que portava jo aquí anotat que ens preocupava, tinenta d'Alcaldia, són les morts de les persones emigrants a la tanca de Melilla. Les imatges són esfereïdores i quan ho vaig veure no m'ho creia. Em queien les llàgrimes, és a dir, com pot ser tanta inhumanitat? Si són persones! Si ho veiéssim fins i tot amb animals, ens posaríem a cent. No és manera de tractar, estem tractant amb persones. És inadmissible de qualsevol manera. I a més a més, ens queda molt clar aquest doble raser polític. O sigui, s'obren unes portes a persones desplaçades per una guerra que estem tots d'acord perquè venen d'Europa. Aquella frase que sentim els primers dies "*és que ens podria passar a nosaltres*" i això ho va començar a motivar. Però és que això ha de ser amb tothom, sigui blanc, sigui negre, sigui del color que sigui. Amb tots hem de tenir aquest mateix raser, però, al contrari, es segueixen posant pals a les rodes als que venen d'Àfrica, que no fan res més que cercar un futur millor i sobreviure a una misèria.

El que ha passat a Melilla és un incompliment claríssim de la Carta Universal de Drets Humans, que està subscripta tant per l'Estat espanyol com pel Marroc. I també recorda la imperiosa necessitat d'obrir vies segures per a aquestes persones que volen protecció internacional i recomençar la seva vida amb unes millors expectatives de futur.

Després d'aquesta mini entrada i intervenció, Sergi, et passo la paraula.

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Sr. Sergi Martí, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Gràcies. Després d'aquestes paraules, passariem a l'aprovació de l'acta de la sessió del plenari anterior. Com bé sabeu, va ser efectivament el primer plenari, 13 d'octubre, de la nova vicepresidència amb el nou Pla d'acció. Us hem enviat a l'acte per correu electrònic. En aquest moment hem rebut alguna esmena. No sé si n'hi ha alguna que hàgim de fer ara o que ens vulgueu dir. I si no, donaríem l'acta per aprovat.

Doncs vingi, queda aprovada l'acta de la sessió del 13 d'octubre del 2021 que ja ens queda una mica lluny. I som-hi. Continuem fent via, punt 3 de l'ordre del dia, on tenim aquesta explicació que ens feien referència també d'energia, però abans Sònia, que volies comentar quelcom.

3. Explicació del dispositiu d'acollida a les persones refugiades de la guerra d'Ucraïna

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Gràcies. Senzillament, cal dir que la darrera comissió permanent vam comentar la necessitat de poder fer un abordatge de tot el que havia estat la resposta municipal a la guerra i la invasió d'Ucraïna, i en aquest sentit, jo crec que avui, malauradament, relacionat amb els fets que han passat al cap de setmana, però ja hem vist també reflexions que ja van fer en el seu dia en aquella comissió permanent. Sobretot el que és la manca d'unes polítiques d'acollida que puguin fer que aquests processos migratoris realment al final puguin esdevenir projectes vitals i d'oportunitats per a aquestes persones. I ho estem veient cada dia.

El que hem vist en aquest cap de setmana és una expressió crua i cruenta de la repressió cap a aquestes persones, però també veiem cada dia, com moltes d'elles veiem, veuen que els seus drets no es fan efectius perquè la seva situació és molt dura.

I des d'aquest marc d'aproximació avui comptem amb nosaltres, amb en Xavier Cubells, de la Direcció d'Immigració i Refugi, i també amb la Marta Otero, de la gerència de l'Àrea de Drets Socials. I ells ens explicaran com ha estat la resposta fins ara per part de l'Ajuntament i també de la mà de les entitats.

Sra. Marta Otero, secretaria tècnica de la Gerència de l'Àrea de Drets

En primer lloc, moltes gràcies per convidar-nos a compartir amb vosaltres tota la feina que hem fet. El meu company Xavier us explicarà el que és el context i els principals serveis que des de l'Ajuntament de Barcelona han donat resposta a la crisi de refugiats, que són bàsicament l'UCRANE, un equipament específic que vam obrir per concentrar tota l'atenció social i donar cabuda a tota l'allau de pernoctats i d'allotjaments extres que teníem, perquè Fira i Creu Roja no els podien cobrir. I l'altre servei també que vam veure desbordat i s'ha hagut d'ampliar i reforçar molt és el SAIER. La part de context i més quantitativa la farà el Xavier.

Jo bàsicament us donaré dades quantitatives perquè us feu una idea de la magnitud que ha suposat aquesta crisi de refugiats en tan poc temps. Bàsicament, les quatre dades que us heu de quedar són que hem atès a més de 12.000 persones presencials, que es diu ràpid, des de finals del mes de febrer, entre el QER, l'UCRANE i el SAIER. Hem fet gairebé 5.000 pernoctats i allotjaments. Hem tingut 1.740 altes al padró i hem fet 584 matrícules tant a escoles com a instituts.

Aquí teniu el desglossament tant del que serien les atencions presencials com de les gairebé 5.000 pernoctats. Aquí, una dada a destacar també: pel que fa a l'UCRANE, la part d'atenció social, s'han atès a 1.500 nuclis. D'aquests se'ls ha facilitat ajuda econòmica, en format de Targeta de Barcelona Solidària, a la meitat, quasi a 700 nuclis per un import de 150.000 euros. Pel que fa al padró, que deien que tenia 1.740 altes, com us podeu imaginar, bàsicament són un 53% de dones i un 30% de menors, ja us imagineu el gruix on estava. I territorialment, doncs s'ha repartit molt equitativament per la ciutat, bàsicament destacar el 20% de Sant Martí i, sobretot, el barri del Besòs.

A nivell d'escolarització, primer dir-vos també pel que fa al padró, que ja comptàvem amb una comunitat molt important a Barcelona de 5.300 persones. Pel que fa a escolarització, s'han matriculat 584 alumnes. I com veieu aquí també per cicles, bàsicament s'han concentrat en la primària, que ha concentrat més d'un 50%. Destacar-vos també que tot l'alumnat ha tingut l'ajut de menjador garantit. Aquí també dir-vos que en una visita que veu fer vosaltres als hotels, us veu adonar de seguida que hi havia molts infants i molts adolescents que necessitaven un recurs de lleure i lúdic, que estaven als hotels en una situació molt angoixant. I en aquest sentit, ens vam posar en contacte amb entitats del tercer sector especialitzades en infància, i vam acordar un programa que al principi ens va fer molt de respecte perquè era molt volàtil, molt rotatiu i la gent tenia por perquè no sabien què faríem amb els nens. I finalment, amb aquestes sis identitats vam acordar que anaven a buscar-los als hotels, els duïen a centres oberts, feien activitats i també hem pogut gaudir de visites al Tibidabo, al Parc Güell i a altres llocs emblemàtics de la ciutat. Dir-vos que, com no podia ser d'una altra manera, aquest programa el vam obrir també a les mares, i de veritat que també van participar gairebé a parts iguals. Setmanalment, han anat passant uns 50-60 infants i també

una cinquantena de persones adultes, de mares. De cara a aquest estiu, com que en domicilis ens trobem que hi ha molts infants i molts adolescents, també ho reforçarem, bàsicament amb programes que ja existien. Un dirigit a la franja de 5 a 13 anys, que és l'ampliació del temps de joc de l'IMS, amb 200 places noves. I per a la franja de 14 a 18 anys, és l'ampliació del Barcelona t'acull, del SAIER, amb 140 places extres. Totes les àrees de l'Ajuntament han estat molt implicades. No podem oblidar també les necessitats que, és clar, aquestes han sigut a curt termini, però ara ens venen necessitats també a mitjà i llarg termini. En aquest sentit, posar-vos també com a exemple que Barcelona Activa ha obert un dispositiu de formació i ocupació específic, fa un mes, en determinades franges horàries en l'idioma ucraïnès. En un mes han passat 80 persones, de les quals 60 són dones també.

L'últim missatge que per part meva voldria enviar és que ha estat una resposta de ciutat, no només de l'Ajuntament, que hi ha hagut molt bona coordinació amb la resta d'administracions, tant amb el Ministeri d'Inclusió com amb el Departament d'Igualtat i Feminismes, com amb els operadors de transport, com amb totes les entitats socials. I això ha estat fonamental per donar resposta de manera molt àgil.

I per acabar també dir-vos, que em consta que la col·laboració ha estat molt més àmplia, tant d'empreses municipals com també d'organismes municipals, que hem comptat amb entrades gratuïtes de BSM, amb accés a piscines de l'Institut de Barcelona Esports, amb títols de transports de TMB perquè la gent que estigués en hotels al programa de lleure es pogués moure. O l'Institut de Cultura, que també va obrir les portes de 16 museus i centres culturals de la ciutat.

I ara passaria la paraula ja el company Xavier, que us farà el context i més tema qualitatiu.

Sr. Xavier Cubells, direcció de Serveis d'Immigració i Refugi

Molt bé. Moltes gràcies, Marta. La Marta realment fa aquella feina que no es veu tant. Que és la feina d'estar recollint les dades, d'estar treballant-les, d'estar-nos passant continuament amb els tècnics tot el que està passant a la ciutat de Barcelona perquè puguem anar planificant i puguem fer coses. Jo, si em permeteu, intentaré centrar una miqueta aquestes dades, perquè entenguem què ens ha passat a la ciutat de Barcelona.

Començo amb una de les parts amb les que ha acabat la Marta. Jo crec que el més important en tot això ha sigut la resposta com a ciutat. I crec que això és important, perquè aquí sempre hem estat parlant de Ciutat Refugi. El 2015 si recordeu la crisi que vam tenir en aquell moment de refugiats. Realment és la primera vegada que a la ciutat de Barcelona ens trobem amb una situació com aquesta, amb una arribada molt massiva de persones que provenen d'una guerra, d'un moment que és molt dur, que arriben persones amb unes situacions que són molt complicades. I aquí l'important de tot això ha sigut la gran resposta que ha donat la ciutadania.

Perquè us feu una idea, avui estava mirant les dades que passaven de l'Organització Internacional per a les Migracions i per valorar la magnitud d'una tragèdia com aquesta, estàvem parlant de 13 milions de desplaçats. O sigui, que ja estan parlant d'aquests 13 milions de desplaçats, dels quals ara ja es parla que hi ha una tornada d'aquestes persones, però evidentment encara hi ha sortida de persones. Encara hi ha molta mobilitat en aquest moment de les persones d'Ucraïna. I es diu que 5,3 milions de persones han retornat ja cap a Ucraïna, i d'aquestes, un 10% eren les que havien fugit a l'estranger.

Desplaçats interns. Aquest és un altre concepte que quan treballem en temes d'immigració i refugi tenim molt en compte. No és només el que surt de la seva frontera, sinó que per culpa d'una guerra, aquell que s'ha mogut dins de les fronteres. I en aquest moment, també dins d'Ucraïna hi ha hagut un 14% de desplaçats interns, que són 6,3 milions de persones, que s'han mogut per dins de l'estat d'Ucraïna. Això són números molt esfereïdors perquè és un moviment realment molt important. El dispositiu que s'ha fet a la Fira de Barcelona ha donat més de 10.000 proteccions temporals. Més de 10.000 persones han arribat al dispositiu de la Fira de Barcelona demanant aquesta protecció. Jo per entendre una mica què ens ha passat, que jo crec que és la part també important de quan estem en situacions com aquestes, és important que aprenguem què ens ha passat i que puguem relatar una mica quina és la situació.

Per a nosaltres hi ha un moment molt important, que és cap al 23, 24 de febrer. El 23 és la data que es dona de la invasió per part de Rússia d'Ucraïna, i en aquell moment tots estem una mica com perduts. De sobte, en els serveis d'immigració ens comença a arribar gent que ens comencen a explicar coses, en ucraïnès, evidentment, amb el qual també hi ha una barrera idiomàtica important, i nosaltres teníem la sort de tenir alguna persona ucraïnesa en els equips. Per tant, anàvem intentant entendre què passava. Hi havia hagut aquesta invasió i es parla del dia 24 de febrer, que és la data que ha donat la Unió Europea com a partir de la qual es parla del tema de refugi. Però en aquell moment és un moment de molta incertesa. No sabem què està passant. Pel que diu la gent, les notícies, sabem que hi ha hagut una invasió, però les persones que ens estan arribant qui són? Doncs les que estaven per l'Estat Espanyol. Ens estan arribant persones que estaven de turisme, ens estan arribant persones que estaven d'estudis o bé gent que estava amb col·legues que havien vingut a veure'ls, etcètera. Per tant, és un moment molt estrany i ens comencen a dir que no volen tornar al seu país perquè hi ha una guerra. Anem seguint per les notícies que està passant i és un moment realment molt complex, per un motiu també molt important, i és que no sabem què dir. Perquè en aquell moment els serveis d'immigració ens trobem amb tot de persones, en aquell moment vam trobar molta gent que va arribar a aquests serveis i fins i tot vam sortir amb les taules atendre al carrer, perquè tenim una quantitat de gent que ens arriba en molt pocs dies en els serveis que tenim allà al carrer Tarragona. A partir d'aquí, què va passar? Això va ser com un primer moment o una primera fase.

I a partir d'aquell moment que ens va començar a passar? Doncs que comencen a arribar persones que fugen de la guerra, ens comencen a arribar a persones que han tingut la capacitat i l'oportunitat de poder marxar del seu país. Per què? Perquè són persones que estan en una situació normalitzada en el seu país, que tenen uns recursos determinats, i arriben en cotxe. Ens arribaven amb cotxes a la porta del carrer Tarragona, amb el qual deia, bé, què està passant aquí? Bé, doncs són aquesta primera onada de persones que van començar a arribar, que encara era en una situació no extremadament vulnerable, a nivell econòmic, en altres nivells evidentment que sí, però a nivell econòmic, doncs jo sempre faig la conya, de què si amb el meu cotxe hagués d'arribar fins aquí d'una tirada, doncs possiblement el meu cotxe no arribaria i es desintegraria a mig camí, però en el seu cas doncs van aconseguir arribar. Per tant, hi havia tota aquesta arribada d'aquesta primera fase de persones que van arribar. També era un moment que continuaven sense poder saber què dir. Tots intuïem que s'hauria d'agafar una decisió diferent i que no podíem orientar les persones cap als sistemes de protecció internacional habituals. El sistema de protecció internacional, suposo que la majoria el coneixeu com funciona, té diferents fases. És un sistema que fa a l'Estat espanyol, però és clar, en aquell moment dir-los: vagi a vostè a demanar cita a l'oficina d'estrangeria, que sabem que tarden sis mesos a donar-te una cita, doncs que hi ha la cara de vergonya. I a més sabien que no seria així, que els estàvem enganyant, perquè sabíem que en pocs dies alguna cosa havia de passar. I així va ser.

En el moment que la Unió Europea decideix posar en marxa la directiva que ja existia, és una directiva que no s'havia aplicat mai, però que ja existia, en aquell moment, quan surt aquella directiva, com hi ha posada en marxa, és quan comencen a aparèixer possibilitats. Aquella directiva què té d'important? Doncs té d'important que dona la protecció temporal per un any, fins a un màxim de tres anys, a totes les persones refugiades que venen d'Ucraïna. I això és importantíssim. Això és importantíssim perquè les persones des del minut zero, 24 hores, poden treballar, tenen permís de treball i tenen permís de residència. Per tant, això és un tema que ens demostra que quan vols fer les coses d'una manera determinada, hi ha la possibilitat de fer-les. Per tant, aquestes persones poden treballar. Malgrat que tots estem en situacions molt vulnerables a nivell de feina, doncs com a mínim surten d'una mateixa barrera, d'un mateix moment que la resta de persones que hi ha anant a l'Estat espanyol. No han d'estar pendents que els donin una cita, de què els facin una entrevista per veure si els donen l'asil o si no te'l donen, etc., com altres nacionalitats que ja coneixeu. Per tant, en aquell món a tots ens demostra que això es podia fer d'aquesta manera.

A partir d'aquest moment, directiva. Tercer moment importantíssim. A partir d'aquesta directiva, l'Estat mou peça. Sabeu que nosaltres, com Ajuntament, no tenim competències en immigració, però ens ho passen sempre tot perquè, som els que estem més propers i ens passa de tot. I totes les persones ens acaben els serveis nostres, els serveis dels Serveis Socials, etc. Tercer gran moment: el moment en què es posa en marxa el dispositiu de la Fira de Barcelona. En aquell moment ja tenim un dispositiu, tenim un marc legal, tenim una manera de fer, i tenim una idea que entres per una porta, dins del dispositiu de fira que vam ajudar a muntar-lo, i surts per l'altra amb tot més

o menys arreglat, sobretot els papers. Sobretot entres també en la possibilitat de si no tens habitatge, si estàs en un habitatge en fase 0 en aquest moment, com hotels, albergs, que ha sigut molt complicat també aquesta gestió, però com a mínim estàs garantint el que marca la llei d'asil, que és imprescindible, que és el fet que puguis tenir un lloc on viure i tinguis els mínims de les teves necessitats, que estiguin realment cobertes, que és el menjar, que és el viure, que és tenir uns mínims per poder sobreviure. Però què és el que passa? Que el model o el *target* que arriba, evidentment, ja ho heu vist, són sobretot dones amb fills menors.

Per tant, és una situació que és complexa, però hi ha moltíssima gent que nosaltres, i encara ara no sabem quantes són, que no estan en aquests dispositius de Creu Roja, que són a qui se'ls encarrega fer tot el dispositiu estatal, que estan en domicilis particulars. El que passa amb això és la primera fase d'asil o d'acollida, que és la fase 0, ha de ser una fase molt ràpida de canvi. Has de passar ràpidament a una fase 1 que són amb pisos compartits i poder arribar fins a una fase 2, que és d'autonomia en la qual et donen uns diners perquè puguis pugui sobreviure. Ho he dit molt ràpid, però és un procés que és molt lent, però bé, són aquestes diferents fases. I què és el que passa? Que com que estan en aquesta fase 0, han de canviar molt ràpidament de fase, i això no s'està donant en aquest moment. Per tant, això aquí et porta que totes les persones cada dia vagin entrant en una situació de més vulnerabilitat. Sobretot aquells que estan en domicilis particulars. Perquè, és clar, sempre poso el mateix exemple: si de normal sou 4 de família a casa teva i de sobte aculls quatre persones més, estàs doblant la despesa familiar, a banda dels problemes que també hi ha de convivència, que no ens oblidem que una cosa és tenir algú una setmaneta a casa, i una altra cosa és quan el tens quatre o cinc mesos a casa teva, amb una altra manera de fer, una altra cultura, etc., i, a més, amb una angoixa també.

Per tant, una miqueta aquests grans moments jo crec que són importants. Sí, i acabo ràpidament. Ara, en quin moment estem en el que ha estat explicar en Marta? Els diferents temes ara es desenvolupen en altres moments. Ja veiem que no és una guerra ràpida. Ja veiem que aquella idea que potser tenia Putin, que entro i surto i toco, doncs sembla que no serà això, i ens hem d'anar preparant per anar desenvolupant tots aquells moments en què pensem que s'hauran d'anar desenvolupant altres coses: empadronament, matriculacions, salut, lleure, etc. També habitatge i feina, bàsicament, que són els grans temes que estem intentant treballar amb els diferents companys de l'Ajuntament. Jo ho deixo aquí perquè crec que el que és interessant és si hi ha qualsevol dubte o el que sigui, doncs que el podeu fer.

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Moltes gràcies Xavi, perquè realment heu fet un esforç de síntesi extraordinari. Realment, jo crec que totes les persones que estem aquí d'alguna manera o una altra ho hem viscut, hem vist que van ser moments molt difícils i encara ho són, lògicament, i molt colpidors d'entrada. A més, en molts moments vam poder compartir també amb entitats explicant el que estàvem fent i per veure quines actuacions es podien fer conjuntament i, com sempre. A la ciutat de Barcelona. En aquest sentit, tenim aquest marc de relació que ens permet fer aquestes respostes compartides. Ara, si us sembla, obrim un espai per si hi fan algunes preguntes o intervencions. Intentarem anar ràpids pel tema del temps, però obrim aquest espai.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Perdoneu. Anem passant el micro per la gravació, i aprofito per recordar que tenim un hashtag. Sobretot amb aquesta nova idea de la visibilitat que ja fa un temps que volem marcar des del Consell: visibilitat i impacte de tota l'acció que es proposa. Doncs, us agrairíem que en feu referència. Endavant, companys.

Sr. Eduard Sala Paixau, Càritas Diocesana de Barcelona

Pensava que m'estàveu dient que diguéssiu el nom i l'entitat d'on venim. D'acord. Dues coses ràpides: Una és, bé, reconeixement absolut pel tema d'Ucraïna, principalment l'esforç que han fet els companys tant de QER com de SAIER. La pregunta és: com ha afectat, perquè nosaltres pensem que ha afectat, i molt, com ha afectat el dispositiu supernecessari, urgent i que de veritat que deixar poc a la resta de persones i col·lectius que habitualment anaven al QER i sobretot habitualment anaven o havien de ser atesos pel SAIER?

Perquè l'impacte nosaltres l'hem rebutjat. Ho dic perquè els pobres companys fan tot el que poden, però creiem que hi ha hagut tota una part de la població habitual que ha quedat desplaçada i ens preocupa.

I la segona cosa és que, tal com molt bé has dit, tot això ha estat molt complicat, des del començament, però ens preocupa fonamentalment el tema del qual apuntaves tu abans de les famílies acollidores, que tenen altres famílies a casa i que algunes estan com esgotades i han arribat al final. I que, tot i que el 23 de juny, el ministre va venir a dir que el tema porta molt de temps sobre la taula, això va bé, hauríem de passar directament si pogués ser a fase 2? I haurien de poder ser reconeguts directament, a més, les famílies acollidores que siguin acreditades o com vulguis, però si us plau, que rebin ja ajuda, siguin les famílies acollides, però les acollidores també perquè estan assumint costos que són absolutament bàsics, com el transport, tenir el menjar i tota la resta. Llavors, no sé com podem fer més pressió. Nosaltres estem intentant fer-la des de Càritas Espanyola directament també al Ministeri del Govern Espanyol, però això no està resolt, i ens petarà a la cara. Llavors, no sé com ho veieu. Si podem fer alguna activitat, alguna acció conjunta més per poder pressionar, perquè això és d'escàndol, oi? S'ha d'aconseguir que siguin reconegudes com a famílies acollidores i que passin a fase 2 automàticament sense passar per altres històries.

Sr. Xavier Cubells, direcció de Serveis d'Immigració i Refugi

Sí, a veure, sobre les dues coses que has dit. Doncs sí, ha tingut un impacte. Jo no us enganyaré, evidentment. I vostè ho va veient, ha tingut un impacte perquè de sobte et trobes amb 2.500 persones més que has d'atendre en molt pocs dies. I a més, en situacions molt complicades, de necessitats molt bàsiques. Això ens ha afectat en el SAIER. Ens ha afectat a nivell de temps d'espera, i ara estem intentant posar tots els recursos possibles per intentar anar apaivagant-lo i recuperant el treball. Una altra vegada sortíem d'un moment en què la sort, l'única sort que ha tingut aquesta horrible pandèmia, ha sigut que ens havia permès pràcticament posar-nos a uns tempos d'atenció molt bons. Perquè hi ha hagut un tancament de fronteres. Per tant, el que t'apareix evidentment no és més gent, sinó els que ja tenies a Barcelona, que ja tenies en seguiment, i això ens ho ha permès tot. Això ens arriba a passar en un altre moment i estaríem en una situació realment de col·lapse.

Ara no estem en una situació de col·lapse. Estem en una situació en què hem allargat els temps en els quals podem donar resposta i podem donar cita per poder treballar els diferents temes. Hem ampliat l'equip, també a SAIER. SAIER, primera atenció i SAIER, protecció internacional, que són dos dels equips que treballen amb nosaltres i hem posat més treballadors allà. I ara, en aquest moment, aquest matí estava també en una reunió, perquè hem fet una sèrie de mesures per aconseguir millorar el que són els tempos d'atenció. Jo crec que en els propers dies anirem millorant, però tens tota la raó i no t'enganyaré, això ens ha afectat. Perquè en el moment que tens 150 persones al carrer, que no saps què passa i has de sortir en una taula a atendre-les, doncs és totalment impossible de controlar. Pots planificar tot el que vulguis, que això no ho planifiques. Llavors això és el que ens ha passat. Ara que estem fent tot el possible ja dins de la planificació per poder-ho anar fent.

Sobre l'altra part del que deies, doncs és així. Fa temps que està sobre la taula aquest ajut que s'està reclamant. I em consta, perquè la tinenta és una de les persones que realment i la comissionada que estan defensant des de l'Ajuntament, i el meu regidor també, davant de la Delegació del Govern, la necessitat de crear aquests ajuts a les persones que estan en domicilis particulars. I això és importantíssim perquè és com has dit, has dit una frase molt clara: això ens petarà, perquè al final la gent aguanta el que aguanta. I nosaltres, dins de l'Ajuntament, estem tenint una despesa espectacular, molt gran, que estem a l'espera de rebre els fons que ens han de venir des de l'Estat i que esperem que en breus arribin. Però sí que aquí és una lluita contínua, o és una reclamació contínua, que nosaltres demanem també a les entitats.

L'altre dia també vaig estar en el Consell d'Entitats d'Immigració i també sortia el tema que demanem que es faci també la reivindicació per part de la vessant social. Perquè pensem que és conjuntament que demanant això, acabarà produint-se. I joestic convençut que acabarà sent així, ara, quan? Bé, doncs són els tempos en els quals estem parlant. Jo del tema de lluita, bé, ahir també llegia que la Unió Europea està parlant de quotes a nivell dels diferents estats, etc.

Bé, són aquelles coses que portem anys sentint-les, escoltant-les i que s'han d'activar ja. Perquè, és cert, l'Ajuntament de Barcelona no és un xiclet. Llavors estem aguantant fins que pensem que en poques setmanes això pugui estar solucionat. Però sí que tot el que tingueu a la vostra mà: converses, reunions, etc., doncs evidentment serà benvingut que pugueu donar aquest suport.

Sra. Laura Pérez Castaño, tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI

Sí, també una mica per la part del QER, que és justament la generació del dispositiu d'UCRANE, de fet, respon a un doble objectiu: el primer és el que explica el Xavi. El primer dia, doncs tens una persona que és voluntària, que sap ucraïnès. Però el segon dia amb una persona ja no ho fas i òbviament eren moments on havíem de donar una resposta. Per tant, l'UCRANE es genera primer per donar una bona atenció a les persones que hi veníem, que ja teníem el perfil, que ja sabíem que necessitàvem un espai infantil i necessitàvem persones que parlessin ucraïnès, quin tipus d'instal·lació, etc. Per tant, al final es va prioritzar el Dos de Maig, i van anar-hi cap allà les persones que en un inici estaven arribant al QER.

I el segon objectiu és que, òbviament, l'impacte en aquest servei era un impacte cap a persones que podien ser usuàries per diferents motius. I l'equip, i aquí està la gerent de l'IRS. Però sempre diem bé i demà a Barcelona, què hi pot passar? I si hi ha un incendi que deixa fora x números de famílies. I no només a Barcelona, perquè, a més el QUES dona servei a altres municipis de l'àrea metropolitana. Per tant, és un servei d'emergències i quan l'emergència s'allarga en el temps, necessites un altre dispositiu. I UCRANE sorgeix d'això.

Dic doble objectiu, però podríem parlar d'un tercer. Quan l'Estat ja assenyala Barcelona com a Ciutat Frontera i obre el dispositiu a la Fira, doncs, coordinació, òbviament, amb Creu Roja, a Sants Estació, etc. Això una mica és el que explicava de forma molt humana el Xavi, del que ens anàvem trobant. Barcelona és l'única ciutat de les que té un dispositiu que diu: "posaré jo a l'allotjament mentre pugui". La idea del Govern Espanyol a l'inici era a posar a dins de la fira un dispositiu per dormir. I això ja ho hem viscut alguns dels que estem aquí, durant la pandèmia. I sabem que aquell és només un espai d'emergència per muntar i per intentar desmuntar el més ràpidament. Per tant, també van voler que això no succeís mentre poguessin. A hores d'ara, ja ho deia el Xavi, s'ha denunciat la via de finançament de l'Estat, però encara no en tenim la concreció. Semblaria que la Generalitat la traurà fins i tot abans de tenir aquesta concreció, perquè els municipis estan assumint unes quantitats econòmiques molt fortes, no només amb el dispositiu, sinó que ara apuntaves: targes de metro, ajuts socials del dia a dia, farmàcia, etc. Vull dir que és clar que són necessitats de venir amb una mà davant i una darrera. Per tant, no sé ara l'actualització exacta, però més de 150.000 euros en ajuts, no estic molt lluny, estic perfecte. Doncs bé, l'actualització de dies i tal. El tema és que tampoc es veu, i ara hi ha el flux de tornada que el veiem i que ja ha estat present tota l'estona, perquè va haver-hi setmanes que tothom anava cap a Lisboa. Tothom sortia cap a Portugal. Depenia una mica, era bastant irregular, i les xifres segueixen sent molt altes d'allotjament.

Per tant, jo crec que necessitem una política estable. Crec que ha impactat la gestió molt centralitzada del Govern, i hi ha hagut moltes taules de coordinació, però és veritat que el primer pas cap a la Creu Roja era inviable que es pogués assumir a aquest ritme d'arribades. I la Generalitat va proposar també va proposar eines per la fase 1 i la fase 2, però van ser rebutjades, i també la quantitat de gent en hotels des de fa setmanes i setmanes, nens amb un gran impacte emocional. Vull dir que tot això ens ha anat preocupant i necessitem respostes. A hores d'ara, la gran preocupació és la manca de generació de places de fase, ja no dic 2, de reconeixement de la 2, que hi estem d'acord, sinó de la 1, i la quantitat de gent que quan li proposen una fase 1 després de portar tres mesos a Barcelona, li proposen anar a un altre lloc de la geografia i, òbviament, sent molt de neguit, rebutja les places i queda fora del programa estatal d'acollida. I això vol dir que no estan reconegudes les ajudes. Per tant, queden moltes incògnites encara i jo crec que les vies de pressió conjuntes, deia la vicepresidenta, si el Consell pot ser una eina per a elevar-les, més enllà que nosaltres als espais també ho fem, i que pressionem tots junts molt més. És molt necessari, i hi ha moltíssimes famílies, així que tens tota la raó.

Sr. Eduard Sala Paixau, Càritas Diocesana de Barcelona

Hem de conscienciar a les persones que renunciïn a entrar en fase 1 que no les podem adoptar. No les podem adoptar.

Sra. Laura Pérez Castaño, tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI

Si ara existeixen figures de mediadors que fins ara no existien. Per tant, a tu t'expliquen, en cinc minuts que tens, quin estat i tu prens la decisió que prens. I ara jo crec que amb la figura del mediador. Bé, una mica, almenys s'està fent. Clar, donar el coneixement de les implicacions. Jo aquest "ens petarà" nosaltres a l'equip de Drets Socials ho diem molt: Ens petarà a Serveis Socials, com tot el que falla, tot petarà a Serveis Socials.

Sr. Eduard Sala Paixau, Càritas Diocesana de Barcelona

Amb les expectatives que vostès tenen l'obligació de mantenir-ne. No per a un mes, i això ho hem d'explicar molt bé. Que això no podrà ser, perquè no podem, cap podrà. Per això és tan important la pedagogia en aquest sentit. És clar, ho sento, però la informació que estava donant, o que està donant el consolament, no és bona. Ho sento, no és bona. Crec que estan malament informant des de la bona fe a la gent. Llavors, aquí ho he parlat amb l'Enric Morist, que aquí hem de fer tots un esforç perquè entenguin el cost de la decisió. Perquè si no, jo ho sento també a Barcelona, com sempre, un altre cop, la gent no vol marxar. I la pregunta és: què és el que espera vostè? Que no pot treballar perquè no sap l'idioma? No pot treballar tampoc enlloc encara. Llavors, o tots fem un esforç per explicar-ho bé o ja hem de dir clarament el missatge: no els podem adoptar. Sé que és políticament incorrecte, però nosaltres el que estem fent és això.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

No sé si hi ha alguna pregunta més. Sí que demanaria que fos breu, tant la pregunta com la resposta. Si no ho sabeu, les propostes com aquestes els podeu enviar per correu i les fem arribar a la regidoria. No sé si hi ha alguna persona amb el braç alçat. Doncs vinga, gràcies. Gràcies, Marta. Gràcies, Xavier. I continuem endavant, Francina.

4. Presentació de l'Informe Participatiu curs 2021-22 amb l'activitat dels grups de treball i la Comissió**Permanent'****Sra. Francina Alsina Canudas, vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social**

Moltíssimes gràcies per l'exposició que ens heu fet, que, a part de tot ha estat clarificadora, didàctica i que també ens va haver de saber-ho, perquè quan tens xifres és quan comences a valorar. I és clar, una xifra sempre t'impacta, i aquestes són impactant. Bé, anem a presentar l'informe participatiu d'aquest curs 21-22 en les activitats dels grups de treball de la Comissió Permanent. Hi ha un punt del dia que és per explicar l'activitat d'aquest Consell. Jo dic que modifiquem una mica per ampliar-lo. I aquí estem per explicar bé els moviments que estem fent els diferents grups, tant sobre les conclusions dels diferents grups de treball del Consell com la pròpia activitat d'aquest.

Jo us explicaré la tasca que la Comissió Permanent ha treballat. Ha estat un curs molt productiu, i avui mateix us podem presentar alguns canvis que, de la manera més breu que pugui, us explicaré. Primer de tot, us parlaré d'un projecte de mandat de la meua vicepresidència, que és la visibilitat del Consell i l'optimització de la seva activitat. Temes que han estat possibles gràcies a la feina de l'anterior vicepresidenta, perquè va deixar molta feina feta, i em refereixo a la Teresa Crespo, perquè ella va ser qui ens va obrir molt de camí. Un dels primers temes en què vàrem proposar treballar, va ser l'optimització de la feina d'aquest Consell, perquè de feina se'n fa molta, i el que ens manca potser és veure-la reflectida en la incidència que podem arribar a fer. Amb aquesta premissa, la Comissió Permanent, a través de les seves sessions, es va arremangar per elaborar el que avui us presentem: un Pla d'acció. Un Pla d'acció que s'estructura en tres eixos, tal com ho podeu veure a la pantalla: Comunicació, informes i propostes; Impacte; Relació i transversalitat. Aquest Pla d'acció el teniu en les carpetes per tal d'estudiar-lo amb més calma, però, resumidament, us parla dels canvis estrella.

Primer de tot, comunicació. Fer-nos visibles. Hem estrenat un hashtag que em fa il·lusió, aconseguir arribar a tots els llocs necessaris per generar incidència. I per aconseguir això, necessitem la complicitat i el potencial de totes les entitats i organitzacions que esteu aquí presents. Pròximament, rebreu una proposta comunicativa que permetrà mostrar la tasca d'aquest Consell. Ho hem de fer junts, si no, no ho podrem fer. Quant a informes de materials, el Consell n'ha fet molts, i a més a més, cal afegir de molt bona qualitat. Així doncs, on ens queda la feina? Doncs, els informes han de ser visibles, comunicables i sostenibles en termes de feina. Us presento els dos grans canvis. L'informe participatiu té un nou nom: *"Informe d'incidència del Consell Municipal de Benestar Social"*. Ens hi vam trencar molt el cap per buscar un nom, que consti, perquè això és el que volem: ser motors de canvi; clar i directe.

L'Informe d'incidència tindrà tres formats: Un document extens amb tota la tasca dels grups. Un document de síntesi amb el pla de treball dels grups i la composició i les propostes d'incidència estrelles. I, per últim, les infografies que teniu en les carpetes: Un material àgil per moure i remetre. Relació i transversalitat. Hem de fer arribar l'Informe d'incidència, i hem de traslladar la veu del Consell allà on més útil pugui ser. I per fer-ho, ja tenim una primera fita: una reunió amb tots els grups municipals aquí presents. Bé, més dels que esteu aquí presents, s'ha de dir. Però bé, ho farem arribar a tots, ens reunirem amb tots, per presentar-vos l'informe i tenim una cita per promoure aquest canvi.

Però amb això no acabem, encara tenim una millor notícia: El Consell assoleix els trenta-cinc anys d'activitat. Ja tenim trenta-cinc anys, ja som vellets, i no podem deixar-ho passar sense celebrar. Perquè ens expliquin ben bé què farem, que no farem, què hem pensat, li passo la paraula, la comissionada que ella ens posarà al dia.

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Molt bé, doncs moltes gràcies, com deia la Francina, estem de celebració amb els nostres trenta-cinc anys, i llavors això ja ho hem parlat en algun espai, que tenim moltes ganes de visibilitzar, no només el que fem al Consell, sinó també que aquesta visibilitat tingui un impacte, el màxim possible, també transformador. Com diem sempre, hi ha diverses qüestions. D'entrada, una és que us demanem que ens podeu fer arribar propostes en aquest sentit i nosaltres les hem treballat, com deia la Francina, en la permanent, algunes d'aquestes idees, però les estem definint i les hem de construir entre totes. Aquesta és la primera consideració.

L'altra és que volem que aquest aniversari tingui una connotació o una dimensió lúdica, però també volem que sigui un moment per poder obrir alguns equipaments, tant d'entitats com municipals, al Consell Municipal, i una de les propostes que tenim és que cada grup proposi un centre que voldria conèixer, i també pot ser algun projecte d'alguna entitat. És la proposta que fem perquè sigui senzilla, si un grup té més idees i també veu possible la seva viabilitat, doncs estarem encantats de portar-les a la pràctica, però ens ha semblat que aquesta podria ser una de les perspectives. Estem pensant també en una jornada que hem de veure, i ja ho treballarem, perquè també pensàvem que tant la participació com la incidència d'un espai com aquest podien ser objecte de debat. I el que veiem també molt clarament és que podíem compartir-ho, més que compartir-ho, compatibilitzar-ho amb una àgora d'experiències dels propis grups, que ja veurem si farem aquests espais més rotatoris, i que anem passant, o si simularem un congrés de pòsters i cada grup farà alguna cosa. No ho sabem, però creiem que tota l'activitat i producció dels grups que, com deia la Francina, també és un dels grans valors d'aquest Consell, perquè feu tota una tasca voluntària d'expertesa de contribució al bé comú, i això és quelcom que volem no només preservar, sinó a més donar-li continuïtat i donar-li la visibilitat que toca.

Per tant, també estem pensant en una àgora. Crec que no m'he deixat res. Pensem alguna cosa més? Bé, pensem en un logo, una imatge de 35 anys amb la línia de comunicació que dèiem abans d'intentar veure i no sé Sergi si em deixo alguna cosa.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Sí, només afegir que a l'entrada us han donat un full amb un circuit d'activitats pel *momentum eterni*. És a dir, volem recollir les vostres idees i per això durant tota la sessió o aquesta tarda a casa podeu dir: Escolta, mira, d'això que hem estat parlant i que proposava la Sònia, doncs un espai de bones pràctiques d'una entitat seria aquest, o proposo fer una àgora amb aquest contingut. Bones idees, endavant a través del canal concret.

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Ja veieu que moltes coses ja les anem fent de manera natural, a proposta dels grups. Ahir mateix vam fer la xerrada sobre un any de la llei d'eutanàsia al Barcelona Cuida, a proposta del grup de Salut. Vull dir que ja estem treballant en aquesta línia perquè els grups cada cop més ens ho demanen. El grup de participació, el de Serveis Socials té una visita al centre de vida comunitària, etc. Vull dir que el que volem és aprofundir en aquest intercanvi que entenem que després també redunda no només en un major coneixement, sinó també en una major capacitat de treballar en un espai de governança ampli com aquest. Dit això, Francina, em sembla que continuem justament amb els grups.

Sra. Francina Alsina Canudas, vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

Exacte. Moltíssimes gràcies, Sònia, per aquesta presentació, i ara passem a la tasca dels grups. Els que sou una mica més veterans en la casa i en el treball, veureu que hem fet uns canvis, perquè normalment aquesta presentació la fèiem al mes de setembre, amb el plenari d'inici de curs, però aquí ja iniciem el nostre canvi. Els grups ens presenten avui les seves conclusions, reflexions i propostes. Han fet un exercici molt gran i també un esforç enorme, que els hem demanat, per enllestir tan aviat la feina, i espero que algun dia ens ho perdonaran. El fet que ens ho permetin avui, ens permetrà iniciar el curs amb les impressions i el retorn polític d'aquestes propostes. Sabeu que era una de les coses que sempre volíem.

És a dir, molt bé, fem les propostes, però no en tenim resposta fins al cap d'un any. Doncs amb això, només de llançar-ho aquests mesos, ja podrem disposar de la resposta quan comencem al setembre. És clar, és que si no havíem d'esperar un any, perquè a l'agost no es treballa. Doncs no, senyora, nosaltres volem respostes ja, setembre o octubre. Així també marxem de vacances amb la feina feta, i mentre estem sota un pi, podem anar llegint. Volem contextualitzar en el temps la tasca dels grups, perquè així creiem que tot pot ser molt més àgil. I a més a més, hi ha aquesta satisfacció, o encara millor, aquesta resposta de tota aquella feina que hem estat fent. És a dir, realment serveix per a alguna cosa que jo dediqui tantes hores del meu temps gratuïtament en aquesta ciutat? No vèiem el fruit. D'acord, gràcies.

Lavors, ara sí que passo la paraula als coordinadors. Teniu cinc minuts per explicar el tema treballat, les reflexions i possibles temes del curs vinent, i si ha sorgit algun nou tema. Us demanem, si us plau, que us ajusteu al temps per tal de complir l'horari establert. I més que res, en benefici de tots els companys, perquè com que ens trauran, si sumem més 10, ens treuen, doncs qui no hagi pogut explicar es quedarà sense. Així doncs, ja per la generositat de pensar en els companys, si us plau, cenyiu-vos el temps. Gràcies.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

En tot cas, el que us proposem, com en altres ocasions, és que farem dues parts, dos blocs, de les presentacions de coordinadors i coordinadors, per tal que si hi ha alguna consulta, reflexió o alguna pregunta, no haguem d'esperar al final de totes les presentacions. És a dir, ara tindrem l'Óscar, del Grup de Treball d'Acció Comunitària. Després el seguirà el Grup de Treball de Drogodependències, que en aquest cas és el Josep Rovira qui ho farà, i l'Assumpció del Grup de Treball d'Envel·liment. Després farem aquesta pausa per proposar dubtes.

Sr. Óscar Esteban, coordinador del Grup de Treball d'Acció Comunitària

Bona tarda a tothom. Doncs efectivament, hem fet un esforç, i un esforç, diguem-ne, com a persones que estem coordinant el grup, l'Anna Lite i jo i totes les companyes, que a més tenim les nostres feines i una dinàmica personal complexa. A més, els últims mesos, doncs ens ha costat, i crec que val la pena posar-ho sobre la taula, perquè traiem temps i el fet que estiguem avui aquí, doncs estem a molts llocs, formem part d'entitats petites, i ens agrada molt, ens encanta la proposta, però a vegades, en alguns moments, ens hem sentit amb una certa pressió, que és necessària, perquè sabem que tindrem grans respostes. Però també està de dir-ho, perquè al final a nosaltres aquest. Enguany hem començat amb una coordinació amb l'Anna Lite, de la cooperativa Marges, a qui vam enganyar per participar aquí, i avui no hi és ella, però sí que vull agrair-li molt la feina i l'expertesa, que en té molta, i que ens ha ajudat a organitzar un grup i una dinàmica nova, molt al voltant de sumar mirades molt diferents de gent de diferents barris i de diferents col·lectius de la ciutat. Son grans organitzacions que tenen una voluntat comunitària, i intentar reflexionar al voltant d'aquest terme, que és un terme tan utilitzat avui en dia que fins i tot a vegades ens fa cosa treballar-lo. Aquest grup té un repte que és replantejar-se i pensar si realment té lògica la seva existència com a tal, perquè parlem d'un mètode, i molts dels altres grups parlen de temes de treball que es poden treballar amb mètodes molt diferents. Hi ha una temàtica concreta que sí que ens agrupa i ens uneix a l'hora de treballar-ho. I en aquest cas, doncs, som de famílies molt diferents i ens envoltem al voltant d'aquest mètode amb aquesta metodologia, que és el treball comunitari que està molt bé, però que, evidentment, amb l'exercici inicial d'un grup de debat i de treball, en aquest sentit, per on comences? I per on l'estires?

Enguany hem pogut mobilitzar 25 participants, amb molts de nous que hem anat a buscar directament. Hem realitzat 5 sessions que han començat el gener, per temes també de dinàmica interna, doncs hem començat al gener i per tant hem fet una carrera important els últims mesos. I hem intentat reflexionar al voltant de l'acció comunitària a nivell general, i aquí surten els eixos, que són molt genèrics, però crec que toca el moll de l'os del que hem reflexionat, les reflexions i el nivell de debat de l'equip ha sigut molt potent. La gent nova que hem fixat, que s'ha sumat, etc., doncs realment s'ha pogut visibilitzar aquest interès per la pel tema i pel mètode. Però sobretot, i vaig molt ràpid amb aquestes entrades, després hi ha un document que ho desenvolupa una miqueta més, però sí que la necessitat que l'acció comunitària hagi de ser transversal en totes les polítiques públiques, que no es quedi només coordinada des d'un espai concret en un racó de l'administració, sigui un o sigui l'altre, perdrem oportunitats en altres espais de l'administració. Necessitem transversalitat. Necessitem una dinàmica que lligui l'àmbit social amb el cultural i això és una mirada 3D, i molts dels que treballen en aquest àmbit ens trobem sempre amb aquesta mirada.

Per tant, es requereix una reflexió molt profunda sobre la relació públic-comunitària a la ciutat, que aquí ens hi trobem en molts casos concrets. També cal assegurar la sostenibilitat dels projectes i processos comunitaris mantinguts en el temps, i no per tenir demà uns resultats concrets, sinó per tenir una aposta clara i territorialitzada, amb formats molt diferents que poden existir, i que existeixen a la ciutat, i que són una eina útil per fer millor aquestes polítiques d'inserció, totes aquestes polítiques diverses que tenim a nivell de barri. També cal definir estructures de governança participades territorialitzades, el que comentava ara justament. Cal seguir aprofundint en els serveis professionalitzats en aquest sentit, i ajudant a la formació. I sabem, i ho hem dit des de molts cantons, que quant a això, l'Ajuntament ha fet una aposta molt clara els darrers anys, però que això està començant, i per arribar-hi hem de seguir apostant-hi molt més fort. També hem de vetllar per la coordinació i l'articulació dels diferents serveis professionals que actuen en aquests territoris i repensar l'avaluació. Un dels grans temes és com repensem aquesta avaluació, així com les accions i els projectes comunitaris que sorgeixen.

Molt resumit, molt breu, però hi ha molta teca darrere. I en tot cas, sí que vull agrair molt a tota la gent que hi ha participat. I també un desig, que és que els serveis que treballen en el tema de l'acció comunitària aprofitin aquest capital que suposa tenir tota aquesta diversitat de gent que voluntàriament ve a intentar construir conjuntament. Moltes gràcies.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Endavant. Gràcies. Quan vulguis, Josep. Passem ara a conèixer les reflexions i aportacions, també en aquest temps de sis anys i després tindrem l'oportunitat de tenir un document més complet que podrem seguir millor. Endavant, quan vulguis, Josep.

Sr. Josep Rovira, coordinador del Grup de Treball Drogodependències

Bé, al grup de drogues, aquest any hi ha hagut 38 entitats participants. Estem contents de la participació perquè, a més del que és l'assistència a totes les sessions, han tingut un bon nombre de components treballant. Hem fet sis sessions, hem treballat sobretot el que és els temes de circuits de xarxa de drogodependència, i és un tema que portàvem de l'any passat i havíem d'acabar amb un document final. També hem tractat el tema d'abordatge preventiu sobre el suïcidi; hem treballat el tema de circuits d'accés als Serveis Socials; i el tema del suïcidi, també en habitatge i de ciutat. I bé, en aquest punt us passo una mica a explicar quins són els temes que hem acabat prioritzant, els de més demanda.

El tema sobre els sistemes de circuits de la xarxa de drogues és un document ampli, que fa una valoració de com està tot el tema compost de la xarxa, quins són els aspectes de dificultat, les barreres d'accés i de falta de continuïtat en l'atenció, però les dues coses o la cosa que voldríem destacar, i hem quedat, és una, que és especialment el tema de la dotació econòmica en el que és la drogodependència. Parlem molt de salut mental, però sí que hi ha molts suports i recursos que van a salut mental, però no tenen en compte els aspectes d'atenció o de drogodependències que poden tenir les mateixes necessitats de població. I concretem alguns exemples com és els programes de psicosis incipient, la possibilitat de tenir accés al programa de seguiment individualitzat, o el mateix codi de risc de suïcidi que ha de tenir igual d'accés des dels serveis de drogodependències que qualsevol altre dels serveis de la ciutat.

Hem recuperat un tema de l'any passat, perquè vam acabar també amb un document sobre els aspectes del traspass de tot el que és les dependències i l'atenció ambulatoria cap al que serà el CatSalut, sobretot demanant que es concreti aquest pas i que, evidentment, es faci tal com es va demanar, que fos un model integral i especialitzat d'atenció.

Sobre el tema de gènere i estigma: Evidentment, de tots els aspectes que hem pogut treballar i valorar en quina situació estan els serveis, doncs un element que ens sembla important seguir remarcant és sobretot el tema de la participació de les dones en el disseny dels programes de desenvolupament i avaluació. Pensem que és la manera que justament els elements de dificultats de barreres d'accés i fins i tot de resposta que poden tenir en el serveis doncs puguin d'alguna manera resoldre's, o millorar.

Hem avaluat l'últim impacte de la COVID. El 2021 ens anem recuperant en tots els serveis, en números, en capacitat d'atenció a la població afectada per drogodependències, però sí que hem volgut remarcar una petició que és sobretot en relació amb recuperar la presencialitat i, en el màxim que sigui possible, que hi ha certes poblacions més vulnerables o amb més dificultats que, evidentment, no tenen accés aleshores al recurs o la comprensió de com treure endavant tots els processos de petició o demandes que poden tenir tant en Serveis Socials, serveis públics o àmbit laboral.

En relacions laborals i relacions de Serveis Socials, hem fet un document, un treball, i que evidentment és un treball que voldrem recollir o seguir treballant l'any que ve, i a partir d'aquest, només destacaríem tres coses. Una és que entenem que és important treballar la informació, la formació sobre temes de reducció de danys, la seva comprensió del paradigma dels motius pels quals es va posar en marxa. I justament això, doncs, fer-ho també tant a Serveis Socials com a àmbit sanitari, com altres àmbits, perquè sempre hi ha una dificultat, i sempre en el que és comprendre, i potser treballar una mica la mirada més oberta del que és l'abordatge integral amb totes les poblacions d'atenció i drogodependències. L'altra és sobretot generar aquest espai per poder treballar aquest document ampli. I una darrera proposta seria que alguna persona de l'Institut Municipal de Serveis Socials, doncs, formés part també del Grup de Treball.

Així que per a l'any que ve tenim propostes de treball que estem ara en un document, sobretot la bretxa d'oferta i necessitats de professionals, que hi ha una dificultat important en certes figures d'atenció. I volem treballar el tema comunitari. És a dir, que hi ha el treball d'acords i transversalitat, segur que ho podrem trobar en el grup comunitari. I evidentment, ja us he comentat, la relació amb els Serveis Socials. Gràcies.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

D'acord, mil gràcies, per l'exposició i per la tasca feta. Gràcies. I acabarem aquest primer bloc amb el grup d'Envel·liment. Tenim l'assumpció per aquí.

La Sra. Assumpció Ros i la Sra. Elena Fernández, coordinadores del Grup de Treball d'Envel·liment

Nosaltres som noves. Aquest any hem començat, hem substituït a la Mercè Pérez Salanova per amigues. I bé, de fet, crec que ella sí que ha fet els trenta-cinc anys de tots el de tot el grup. Però nosaltres hem començat aquest any i llavors agraïm molt que puguem ser coordinadores perquè ens hem pogut complementar i hem pogut tirar endavant amb aquest encàrrec. I ens vam trobar, encara que ja havíem participat com a grup altres anys, bé, el grup el que es va trobar, que evidentment tothom s'ho ha trobat, però amb la gent gran ha tingut un impacte molt gran, sobretot tot el tema que la gent gran amb la pandèmia ha tingut un risc real i una realitat de quedar-se tancada a casa, de fer menys ús dels recursos socials que tinguin en el seu entorn, etc. I, per tant, això era un tema que quan vam arribar i vam començar el grup, es plantejava, doncs, una certa preocupació amb tots els integrants sobre com podíem fer perquè les persones estiguessin assabentades i poguessin accedir als serveis que poguessin necessitar en qualsevol dels moments del seu envelliment, i tancar-se a casa també representa dificultats, sobretot digitals, i d'accés a serveis.

Com s'ha esmentat abans, també hi ha hagut els problemes amb la presencialitat, és a dir, que ha sigut un tema important. Llavors, per baixar una mica la preocupació, i gràcies als que van venir a explicar-nos el projecte de Vila veïna, que ens va semblar que era molt interessant i que començava a donar una mica de resposta a coses que ens preocupaven, que era com acostar aquests serveis a la gent gran i a aquesta presència de presentar aquest programa i poder triar un territori petitó que ens angoixés menys, perquè vam dir bé, Barcelona és molt gran, però si mirem només una vila veïna, doncs ens van recomanar que treballéssim amb la vila veïna Congrés Indians i, per tant, que semblava que ja havíem començat a fer coses i que era un territori bonic. Jo, que vinc de poble, doncs em vaig sentir més còmoda també. Doncs, la Núria ens va presentar tres reptes d'aquest programa que li semblava que seria molt i molt creatiu, que els membres del grup poguéssim donar-li alguna volta i poguéssim fer alguna proposta al voltant d'aquests tres reptes. Ens ha sigut una proposta molt còmoda i molt agradable, de veritat.

I llavors us expliquem què hem proposat com a grup sobre com podríem afrontar-los i quines solucions o quines idees ens apareixen al voltant. Un altre dels aspectes que volíem és com hem treballat cadascun dels reptes i que ha sigut treballar d'una manera diferent. El primer, que era la corresponsabilitat de gènere en qüestió, en la relació i l'atenció i les cures. El que vam fer va ser convidar a tres cuidadors, un cuidador familiar, un cuidador professional i un voluntari, tres homes perquè ens poguessin explicar la seva experiència, i què és el que notaven ells a faltar, com havien estat introduïts o viscut el que era l'experiència de ser cuidador des de cada un d'aquests àmbits, perquè nosaltres després ens ajudés a reflexionar sobre com poder ajudar en aquesta corresponsabilitat a l'hora de les cures. Per això, les conclusions, penso que els tres reptes han estat molt i molt rics.

Una de les coses a destacar del que es va parlar era com poder ajudar a trencar l'estigma de cuidar d'igual a una dona. I això molt viscut també per l'home, és a dir, que està en territori que no és el seu, i així és viscut i rebut. I l'altre a destacar també que el treball per generar, la corresponsabilitat, ha de ser molt també a través de les dones. La dona també és un element molt clau per poder, doncs, fer visible aquesta corresponsabilitat, que és dels tabús. Ho considerem quelcom molt interessant a poder aportar i reflexionar i a veure quines són les propostes.

Això és el que és el repte 1. El repte 2, que tant hem vist els que hem estat molts anys treballant amb cuidadors, és un repte que està molt present, i és moltes accions que es fan per a cuidadors, sobre com ajudar-los, a que puguin tenir espais de lleure, espais de relaxament o espais fora del seu entorn de cuidar, i que difícil és que hi vagin. Doncs aquí el que vam fer va ser, hi ha un Grup de Treball de fa molts anys, també a la Universitat de Madrid, és un grup que està liderat per Andrés Losada, i ells tenen un programa específic per a cuidadors i han fet molta recerca aplicada i ens van venir a explicar les seves conclusions de la seva recerca. I, com no, s'ha d'ajudar molt a veure o a poder transmetre que el lleure no és anar a passar-s'ho bé, sinó que és un element protector de la teva salut mental per poder continuar amb la teva vida. I això és molt fonamental. I un altre aspecte també a destacar o que a nosaltres també ens va fer pensar, va ser que a les persones cuidadores els costa molt anar perquè estan malament, anar i deixar a la seva persona, quan estan a casa i com poder generar programes individuals per poder acompanyar en aquest malestar quan una persona està sortint d'aquesta situació. Això és clau, perquè si no, no anem perquè no estem bé i no podem estar bé. Si no anem bé, tant és com a algú, també és quelcom a donar-li alguna volta.

Doncs, aquest m'agrada. Jo m'ho he passat molt bé. En aquest van venir la gent de l'Ajuntament, que ha pensat clar el SAT ara és com, és clar, com que tothom s'ha de quedar al domicili i hem de desinstitucionalitzar i totes aquestes coses, doncs es pot convertir en un servei molt complex i molt interessant, però molt complex. Un cop ens van explicar tota la bona voluntat que posen per fer acompanyament i ajudar la gent a anar als llocs, que això ja és una passada de difícil, els grup ens vam atrevir a fer algunes ampliacions de les possibilitats. Per exemple, es va pensar que, és clar, sortir a l'hospital o al cap, anar de l'entitat bancària al mercat, etc., totes aquestes coses que semblen senzilles, per a una persona gran poden ser molt complicades. Llavors vam pensar que seria interessant que els mateixos espais, o sigui allà on s'havia d'anar, es plantegessin trobar un punt d'atenció que pogués ajudar les persones que arriben a complir la tasca que volen anar a complir, des de l'especialització de l'espai on van. Recordo una vegada que vaig anar a Berlín i hi havia un senyor que ens va dir, devíem fer cara de *guiris*, segur, i va dir: Ja saben on han d'anar vostès? I jo, no. Carai, tu! Interessant. Bé, aquesta seria la idea que potser l'hospital tingués un punt d'atenció i digués vostè on ha d'anar i ja l'acompanyo, perquè hi ha molta gent gran que es perd.

I l'altra també, evidentment, procedent del tercer sector, com sap la Francina de fa molts anys, doncs bé, confiar en les entitats socials, tant aquelles que estan en el territori, que poden integrar dintre de les seves tasques o de les seves finalitats, i incloure aquests acompanyaments de persones grans als llocs; com entitats que s'especialitzin en segons quins tipus d'acompanyaments, perquè alguns són més difícils que els altres i, per tant, també seria una bona solució.

Tanquem i donem la gran les gràcies per l'oportunitat d'haver pogut col·laborar amb això i sobretot a la Gina, que ha tingut molta paciència amb nosaltres.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Doncs vinga, mil gràcies també, Elena i Assumpció. Acabem aquest primer bloc amb dubtes, preguntes, alguna reflexió que pugui aportar, o portar-li a elles també, a cadascun dels grups, el d'acció comunitària, el de drogodependències i el d'envelliment.

Cap problema. Sabeu que amb el correu electrònic podeu contactar amb secretaria tècnica o directament amb nosaltres de tota indicació que us puguem fer. Continuaríem ja amb el segon bloc, el d'intervencions amb els coordinadors dels grups de treball. Tenim ja Laia Pineda amb el Grup d'Infància, després vindria la Rosa Balaguer, del Grup de Participació ciutadana en l'ús dels Serveis Públics o Socials, i continuaríem amb Salut i després el Grup de treball de Serveis Socials.

Em sembla que comencem amb infància perquè la Laia ja ha arribat, que hem patit una mica perquè ens han dit que estava en un embús. No comptarem el temps de l'embús com a exposició.

Sra. Laia Pineda Rüegg, coordinadora del Grup de Treball Igualtat d'Oportunitats en la Infància

Disculpeu pel retard, coses de la carretera, i això que veiem transport públic, però de vegades, ni així ens permet sortir del col·lapse dels cotxes. Bé, avui falta la meua companya, la Clàudia Ballvé, també està coordinant el grup i és molt agradable poder compartir aquesta tasca, que no sempre és fàcil, amb alguna altra persona. Està a casa malalta per COVID, o sigui, que esperem que es recuperi ràpid i que sapiguen que parlo en nom d'aquest treball compartit.

A nivell del grup d'infància, sempre m'agrada explicar que, a banda dels temes que hem treballat aquest curs, tot el xoc que va representar tota l'emergència de l'esclat de la pandèmia i les situacions en les quals ens vam trobar, de manera molt inesperada, en la primera onada d'aquesta llarga pandèmia, doncs ens van fer pensar com a grup que hi havia dues premisses importants que han d'estar com permanentment en el focus, quan parlem de temes d'infància i com podem millorar la seva atenció a la ciutat.

I aquestes dues premisses, d'una banda, era combinar aquests aprenentatges, que segurament hem fet entre tots i totes, de com reaccionar davant de situacions d'emergència, i que, per tant, siguin aprenentatges que puguin quedar en cas que ens trobem en una situació similar, però que això tampoc no ens fes oblidar mesures estructurals que hem de seguir insistint i que hem de seguir posant sobre la taula. Ens semblava interessant combinar la urgència amb canvis més profunds.

I, d'altra banda, també volia recordar sempre, perquè pensem que ho tenim encara bastant mal resolt, el tema de tenir canals d'escolta permanents dels nens i nenes, i el fet que també, quan prenem decisions, quan decidim coses amb la millor de les voluntats, els hi hem de traslladar amb informacions clares i adaptades perquè ells han de ser participants d'aquesta societat amb tots els temes que els afecten.

Dit això, també tenim com quatre grans temes, els quals a principi d'any el que fem com a grup és marcar un pla de treball i, per tant, decidir aquell curs a què ens dediquem. Perquè si no, doncs passa allò que acaba sent tot molt dispers, i ja teníem com una necessitat d'aprofundir en alguns temes. I, enguany, aquestes prioritats que tenim, que són quatre, són la garantia dels mínims necessaris per viure, tota la part de condicions materials. També la lluita contra les desigualtats educatives; després les violències i maltractaments, combinat també amb els problemes de salut mental; i finalment l'escolta dels infants i els canals de participació.

D'aquests quatre grans temes, aquest any hem fet un focus en el que són les violències i el tema de les famílies monoparentals, que era un tema que havia anat sortint, sobretot des de moltes entitats posaven sempre que podien sobre la taula, que era un tema que els preocupava molt i que era un tema que apareixia amb molta força en totes les situacions de tensió i amb el tipus de programes i projectes que tenien. Llavors, aquests han sigut una miqueta els dos grans temes.

També vam voler parlar, estava a l'agenda, parlar de salut mental, però després les oportunitats del propi treball van fer que ampliéssim, en una sessió, sobretot que ens van convidar des del servei del SARE, d'atenció a violències masclistes, que va ser molt interessant, i els temes de salut mental ens els hem guardat per a l'any que ve, però estan en cartera.

Amb relació a aquests temes, crec que ha sigut un any de maduració a nivell del grup, que hem pogut concretar molt i baixar molt amb propostes que esperem que siguin seguibles i avaluables, o que hi pugui haver un mínim de rendició de comptes, això és molt important. I també hem intentat molt prioritzar, perquè moltes vegades també ens deien que fèiem moltes propostes, i totes elles són importants, però al final hem de saber com prioritzar. També hem tingut un volum de participació que ens ha semblat divers i interessant, i hem fet sis sessions de treball en total.

Quant a les propostes, pel que fa a l'atenció de les violències en la infància, ens va semblar que és urgent i molt important engegar ja un projecte de Barnahus a Barcelona. Sabem que és un tema que s'ha engegat a Tarragona, que s'ha engegat a Lleida, que està en cartera a Barcelona, que la Generalitat hi té molt a dir, sobretot en el seu

finançament, però d'alguna manera des del grup sentíem que no podem esperar més i que hem de buscar la manera d'impulsar aquest model, que a més a més, tenim dos exemples dels que segur que ja podem també treure conclusions.

També vam veure amb tota la reflexió que vam fer al voltant de la LOPIVI, aquesta llei tan important i que ha costat tants anys que s'aprovés, que era molt important no només sensibilitzar a tots els professionals que s'hi troben, sinó deixar molt clar que és un tema de corresponsabilitat. Moltes vegades el que sortia en el grup és que si hi ha una sospita o un cas, de seguida s'intenta com derivar, i l'important és que hi hagi, d'una banda, una corresponsabilitat amb tots els professionals que tracten amb infants i adolescents, perquè si no saturem els serveis i al final el que passa és que hi ha molts infants i adolescents que no estan atesos; però que era molt important la figura del coordinador de Benestar, que és una figura que preveu la llei i que seria aquest referent per a molts professionals que, malgrat que han tingut una formació, han de tenir igualment algú que els acompanyi en aquest tema, perquè és delicat, és complicat, i fins i tot es parlava de com queden els professionals que realment s'han implicat en un cas, perquè remou moltíssimes coses i no són situacions fàcils.

També, òbviament, quant a l'ampliació de serveis, va sortir el fet que els canvis moltes vegades que es donen als equips, fan que haguem de tenir molt present que cada vegada que s'incorpora una persona nova, hi ha d'haver com a requeriment indispensable aquesta acollida i formació perquè el tema de la identificació i la implicació amb els temes de violència, doncs, formin part del dia a dia dels professionals.

Respecte a les famílies monoparentals, ens vam trobar amb moltes situacions concretes d'indefensió administrativa. És un tema que em preocupa molt perquè m'ha anat arribant per diferents llocs a nivell d'Institut d'Infància, i crec que hi ha moltes situacions, molt concretes, i que les entitats tenen molt ben detectades els colls d'ampolla, els bucles administratius, que al final el que fan és que moltes famílies monoparentals no tinguin accés al carnet, no puguin pagar una defensa jurídica, i no puguin sortir d'una situació que el que al final fa és que, ajudes a les que podrien accedir, no hi accedeixen, i a darrere d'elles hi ha els seus fills i filles, els nens i les nenes. Per tant, es parlava de revisar aquests esculls administratius i de garantir una defensa jurídica, econòmicament parlant, perquè realment aquest no fos un sostre en què queden encallades moltes famílies.

I finalment, el tema que encara hi ha molts serveis on els espais no estan adaptats perquè siguin amables i acollidors per als nens i nenes. Es va parlar de la necessitat de territorialitzar-los. Un infant que s'ha de desplaçar una hora per anar a un servei, moltes vegades es perd. Un infant que no pot ser atès perquè té una visita programada al cap d'un mes, normalment es perd. I moltes vegades l'espai d'acollida no és prou amable. De fet, aquest és un dels espais que el model Barnahus cuida molt i que també s'hauria d'aplicar en altres espais d'atenció a la infància. Perdoneu si he gastat algun minut més dels que em pertocaven, gràcies.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Gràcies. Continuem amb la coordinadora del grup de Salut.

La Sra. Montserrat Casamitjana i la Sra. Sofia Ferré, coordinadores del Grup de Treball Salut

Bona tarda. Nosaltres també anem de conjunt, som dues, això ens ha anat també molt bé per complementar-nos, i tot i que partim d'un grup molt actiu, som ja 34 entitats participants, la majoria amb història, amb temps darrere, per tant, gent experimentada. Tot i així, jo crec que aquest curs ha sigut una mica de curs de canvi. Nosaltres l'any passat va ser el primer any que vam fer complert. L'any passat el vam acabar, però no el vam començar, i hi havia una mica de cansament de parlar de temes de pandèmia. I llavors, com és que no parlem de pandèmia els de Salut? Doncs no en parlem. Aquesta ha sigut la realitat.

I llavors, d'entrada ha sigut un grup molt participatiu on s'han fet vuit sessions, i ja a la primera es va decidir que un dels temes que semblava que ens interessava molt era parlar d'aquests serveis o prestacions, per dir-ho d'alguna manera, no cobertes, de la cartera de serveis pública. Tots sabem que hi ha una cartera de serveis pública, i vam començar a fer una llista del que no estava prou ben cobert. I d'aquesta llista, aquest va ser un primer tema, al final us explicaré el segon, perquè el primer és el que està més ben exposat a la diapositiva. I els temes que vam visualitzar que no estaven ben coberts eren aquests sis que estan aquí més o menys agrupats. La bucodental. Tots ho coneixem, llavors, com ho vam fer? Doncs aquí vam establir un sistema, vam fer unes fitxes per intentar, i vam poder fer també tots aquests temes, jo crec que un tècnic té aquesta capacitat de fer tots els temes perquè ens ho vam compartir. I llavors, cada tema el va agafar entre dues o tres persones del grup, i això va fer que poguéssim fer més, si no, haguéssim fet menys. Llavors, com comentava abans la vicepresidenta en aquests documents que aniran sortint, com que n'hi ha un que serà el complet perquè sortiran totes les fitxes completes, els noms de les autoritats, etc. També estem molt contents, per cert, que, tot i que ha sigut una mica de pressió, poder tenir avui aquesta i poder donar aquest resum, us ho agraïm.

Llavors, jo ara tampoc no us ho detallaré, però sí que he de dir que amb el bucodental ens hem trobat que des del principi fins al final, hi ha hagut una llei catalana també, bastant pactada, que ha augmentat i ha millorat la cartera de serveis, sobretot pel que fa a la població infantil. Per tant, vam seguir posant-ho i vam considerar que aquest canvi de cartera de serveis s'ha de vigilar de prop. Per tant, l'hem incorporat i ens interessa molt que estigui posada, i per això s'ha de fer el seguiment.

El tema de la pobresa farmacèutica. Quant a la pobresa farmacèutica, tots sabem que la crisi del 2008 va desbaratar moltíssim tot el que eren les prestacions farmacèutiques que venien i que tenien una història llarga, i que el copagament, diríem, va sorgir amb bastant evidència. Per tant, aquí, i llavors, que a més a més, arran d'això, degut a que tenim tota una població que té unes necessitats determinades, hi ha unes entitats, com Creu Roja, però també la Lliga contra el Càncer, diverses entitats, que han vist, ja que totes van participar i surten a la fitxa, que tenen responsabilitat amb gestionar la necessitat que tenen aquestes persones, la població ciutadana que viu a Barcelona. Per tant, això es relaciona amb les prestacions farmacèutiques.

Per tant, aquí, quant a aquestes entitats, creiem que se'ls ha de reforçar, s'han de gestionar, s'han de reforçar bàsicament a nivell econòmic, i també la coordinació que ja tenen amb les àrees bàsiques de salut i també amb les oficines de farmàcia.

Quant a anticoncepció, avortament, embaràs, part i puerperi, espero que em sentiu bé perquè tinc la veu una mica afònica, vam estar treballant tota sèrie de temes perquè la cartera de serveis quedava molt curta i, just a finals de l'exercici, del que era quasi tot el curs, perquè era a meitats de maig, va haver-hi una modificació aprovada de la Llei de Salut Sexual i Reproductiva, que encara no està implantada, però que recollia bastant bé les propostes fetes pels grups de treball. Per tant, aquestes propostes ja no estan aquí. En teníem més, però com que la llei les recull, l'únic que haurem de fer és fer un seguiment per veure com s'implanten.

D'altra banda, el Pla de Salut de Catalunya, que també va ser posterior al treball del grup aquest d'anticoncepció, avortament, embaràs, part i puerperi, també recull una sèrie d'objectius que també estaven en la nostra llista. Per tant, amb aquestes dues modificacions, la nostra llista ha canviat i per un costat només ha quedat l'homologació de totes les activitats que es fan a les escoles, incorporant tots els temes d'infeccions de transmissió sexual. Tot el que era les barreres lingüístiques i culturals amb població migrant que en els casos d'anticoncepció, avortament, embaràs, part i puerperi, sobretot en anticoncepció i avortament, fins ara s'havien d'utilitzar, o s'utilitzen encara, molts intermediaris: fills, marits, etc., que fa que la intimitat d'aquestes dones, o coneguts o conegudes, quedi malmesa, diguem. I, per tant, aquest és un dels aspectes que sí que pensem que s'ha de reforçar molt. Per un costat, amb telèfons intel·ligents que tradueixin, i així es superi la barrera lingüística, i amb mediadors que facin també formació de professionals en aspectes culturals. L'ampliació de les setmanes això no ho diu, és a dir, la modificació de la llei no ho ajusta prou, quant a l'avortament i el temps de visites per atendre aquestes especificitats. I, en relació a l'embaràs, part i puerperi, també la modificació de la llei i el Pla de Salut també ens ha arreglat unes quantes, o esperem que ens arregli unes quantes coses, però calia revisar una mica tot el que era l'acompanyament

a les dones durant embaràs i el part. Acompanyament tant per part de professionals com per part, diguem-ne, dels familiars, del pare de la criatura o la família de la mare, que ha estat bastant malmès amb tota la pandèmia, i que encara no està recuperat del tot. I després fer cases de parts a tots els hospitals de Barcelona perquè no en tenim. Hi ha hospitals que en tenen i n'hi ha que no.

Molt bé el que has dit. Per tant, jo vaig al títol en gran, el tema de la salut mental. Jo crec que aquest havia de sortir, el de la salut mental. Tenim una universalització minsa, o sigui, realment, ens falten serveis i recursos i, per tant, no podíem deixar-ho de posar, i també equitat territorial. I pel que fa a l'altre, l'últim punt és un tema que té a veure amb població residencial, que és l'accessibilitat a la cartera de serveis. Amb aquest tema també han sorgit deficiències a partir de la pandèmia, encara que no en parlem, s'ha visualitzat totes les grans deficiències que tenia aquesta població quant a temes de salut i, per tant, aquest ha sigut un dels temes que ha sorgit.

I l'últim tema, que no surt aquí, que és l'atenció social i sanitària, que és un tema que aquest any tot just l'hem, diríem, començat a treballar amb gent experta, que ens ha vingut a explicar coses, i a partir d'aquí també nosaltres faríem, per a l'any que ve, la proposta que considerem. Disculpeu, sembla que portem més temps del compte, 10 minuts.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Sí, han sigut quasi deu minuts, sembla que no, però el temps passa molt ràpid, però tindrem temps. És que avui se'ns obre la *trampilla*, que diuen. Gràcies. Endavant, Rosa del Grup de Participació Ciutadana en l'ús dels Serveis Socials i públics.

Sra. Rosa Balaguer, coordinadora del Grup de Treball de Participació Ciutadana en l'ús de Serveis Socials

Bé, molt ràpidament, en aquest grup encara no tenim cap conclusió perquè just acabem de començar. Bé, és un grup que venia d'una idea del curs 19-20, després va arribar la pandèmia, es va quedar com aturat, i ara que ens hem pogut tornar a trobar, doncs hem generat aquest grup de participació ciutadana en l'ús de Serveis Socials, amb la idea d'escoltar les persones que tenen relació amb els Serveis Socials públics. I bé, sobretot, s'ha entrat en el tema, aquest any, de l'accés i la permeabilitat d'aquests Serveis Socials a nivell d'atenció primària. Ha sigut com la porta d'entrada en la relació amb l'Ajuntament i el suport que molts ciutadans necessiten en algun moment de la seva vida. Per exemple, com s'està vivint això per part d'aquestes persones i quines són les seves propostes de millora. Com podeu entendre, i ho explico ràpidament, el més difícil ha sigut començar a crear aquest grup, i en aquest sentit, vull agrair a persones que estan aquí, com la Carme i l'Eva, també d'ABD, de IDES, la gent d'Intermedia, altres serveis. També a la Carme, que ens ha connectat amb els serveis de l'Ajuntament i per aconseguir, doncs, anar motivant a aquestes persones. I a partir d'aquí el més important és rebre'ls, crear vincles. Amb l'Andrea també vam fer tot el procés metodològic de com trucar aquestes persones, explicar-los bé què és el que els hi proposem, etc.. I un cop ens trobem, doncs intentar que sigui una estona que sentin que se'ls està escoltant i, sobretot, plantejar clarament que tot el que ells estan dient allà tindrà una repercussió i serà escoltat pel govern de l'Ajuntament de Barcelona. I en aquest sentit, doncs, la Sònia també va venir a la segona sessió i ara, abans de l'agost, tindrem una visita al centre comunitari. Bé, una mica amb la idea també de veure altres maneres de fer i estar en un entorn diferent que també l'Ajuntament vol generar, volen generar un servei diferent. Bé, que ens ho expliquin i a veure també el nostre grup doncs quina visió té. I això és tot. Crec que he sigut ràpida. Gràcies.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Molt i molt ràpida. Mil gràcies. Gràcies també per l'impuls al nou grup.

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Sí. Moltes gràcies. Aniré molt ràpida amb el grup de Serveis Socials perquè no ha pogut venir el coordinador Manel Aguilar, llavors ha fet un resum molt detallat del que s'ha fet fins ara. Bàsicament, hem estat seguint la mesura d'Acció Social. Hem treballat, per tant, territori, participació, i comunitat; i possiblement, per al proper curs, hem de veure ara quina és la intensitat que li donem, com continuem: si amb aquesta mesura o si abordem, com ja es

va fer en el seu dia, un pla estratègic. Dos comentaris molt breus: Primer de tot, disculpeu que anem tan ràpides, perquè feu moltíssima feina i és molt interessant i em sap molt greu, per això també, a la jornada que farem d'intercanvi, pensarem un sistema perquè cada grup pugui tenir un espai per poder intercanviar amb més profunditat, perquè realment ens sap molt greu. I un altre comentari molt ràpid: Una demanda dels grups, a banda d'augmentar les sessions de treball de coordinadors i coordinadores, que això ja ho hem fet, és poder transversalitzar els continguts, i així ho estem fent. Jo crec que hi ha molts punts en comú en molts grups. L'altre també és afinar la incidència com a òrgan d'expertesa de l'Ajuntament de Barcelona, i aquí que és important, que és un òrgan d'expertesa i, per tant, aquí sí que hem de tenir clar on estan les competències, i això no ho estic dient perquè no fem la incidència a l'Ajuntament, és un òrgan que es crea per a això i té la sort, l'Ajuntament de Barcelona, que rep una incidència de la societat civil organitzada i de persones expertes, però hi ha coses que no pertanyen a l'àmbit local i això no vol dir que no la puguem fer. Però llavors pot ser el que haurem de fer és convidar a alguna persona d'alguna altra administració per posar-li sobre la taula un tema com el Barnahus. I ho dic també perquè ho classifiquem, perquè si no ens farem uns embolics i aquesta incidència se'ns pot dispersar una mica. Dit això, passem a l'informe, no? Passem on vulguis, Sergi.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Passàriem a un torn de paraules. Si algú té alguna paraula, molt molt breu. Endavant. Preguntes. Enriqueta, un moment que et porta al micro. Demanem molta gravetat, si us plau. La capacitat de síntesi, de segur que la teniu.

Sra. Enriqueta Duran, representant d'UGT

En cuanto al grupo de Rosa, porque no me acuerdo nunca de la denominación del grupo de usuarios, digo yo, para entenderme: ¿Cuál es el perfil? Yo no lo termino de entender, no lo sé.

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Jo crec que això, si us sembla, es pot explicar una mica després, però recordeu que el grup neix d'una voluntat del plenari i de la permanent quan revisem el reglament, que en un primer moment vam tenir tot un debat sobre si aquestes persones havien d'incorporar o no els òrgans de govern, i després van fer un debat sobre si no hauríem d'obrir un espai amb un procés més obert, que jo crec que pot ser interessant, si voleu. El que passa és que requeriria un temps perquè ha estat un procés llarg. El que s'ha cercat és la diversitat de perfils i, per tant, també és cert que s'haurien de fer aportacions concretes de bones pràctiques cap als Serveis Socials, que prenguin forma d'un document i que després tinguin un espai d'incidència. Però neix d'aquí el grup, neix d'un debat que es va fer en aquell moment quan es revisava el reglament.

Sra. Enriqueta Duran, representant d'UGT

Si yo no cuestiono el grupo, solo que no termino de situarlo.

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

És que és molt complicat. Simplement, jo crec que l'important, almenys el que ens hem plantejat, és que hi hagi una diversitat de persones, de situacions, de culturals, d'edats, etcètera. Però és veritat que el que hem fet, la gent que s'ha implicat, és gent que té ganes de parlar i té ganes de participar. Llavors, de moment, amb això ho podem tenir clar. Tenim vuit persones que s'estan començant a conèixer i a participar. Serà possible que s'incorporin a altres persones i estem oberts a que s'incorporin més. Però jo crec que si es vol parlar de representació, no té sentit, és un grup divers, jo diria que és com els grups de treball. Jo també pensava en els grups de treball, que al final hi ha diferents persones, de diferents serveis, que fan una feina i fan una aportació. Jo crec que serà un grup amb aquesta diversitat que farà una feina i una aportació. Ho dic perquè sí que hi ha hagut una mica de debat en alguns casos, és a dir, bé, però seran representatius? Una mostra? No, no és l'objectiu, bé, això ho dic jo. Per això ho explico, no és l'objectiu, l'objectiu és tenir gent amb ganes, que hagi tingut aquesta relació, i escoltar i veure què volen aportar, i si podem aprendre alguna cosa de tot això, oferir-ho també i plantejar-ho a l'Ajuntament.

Sra. Enriqueta Duran, representant d'UGT

Respecto al de Servicios Sociales, en el que yo participo activamente, ya sé que es un tema delicado, no sé si es la expresión, que rasca un poquito, pero sí que son expertos, pero expertos tenemos en la atención primaria, los profesionales, las profesionales, y que no veo la representación frente a muchas entidades que mandan a sus técnicos, con lo cual sabes que es una de las situaciones que desde UGT hemos planteado, yo creo que alguien de la atención primaria, algún profesional, tendría que estar en ese grupo.

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Doncs vinga, gràcies endavant Francina.

Sra. Francina Alsina Canudas, vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

Home, jo després d'escoltar, i mira que us hem fet anar a tot drap, a més a més, el que més greu em sabia era dir-vos, ostres, que passa un minut, que passen dos minuts... No sabíem si tallar-ho o no, perquè és molt interessant tot el que heu fet. Moltíssimes gràcies per tota la feina feta. I tampoc no em puc estar de donar les gràcies tant a la Gina com a l'Andrea, que són de la secretaria tècnica, que us estan donant suport, i que fan molta feina, i tota la feina arriba a bon port perquè elles dues també estan al darrere. I també parlar de la Carme Carrera, que fa un any no hi era, és a dir, és tècnica municipal, et pots aixecar perquè et vegi tothom, alguns ja et coneixen, tots li donem també la benvinguda, que també ha estat un bon reforç pel grup. Jo jaestic; a no, bé, havia de dir que tots els membres rebreu els tres informes d'impacte un cop estiguin enllestits el mes de juliol. L'informe complet i extens, l'informe de síntesi i les infografies. I ara sí que li passo la paraula al Sergi Martí.

5. Informacions de la secretaria del Consell

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

Perfecte. I tot i que ens han deixat una mica de cortesia a l'hora de sortir i disculpeu aquest punch, que diuen. Res, informacions, també de la secretaria, que us farem arribar junt amb aquests informes, però hi ha algunes que sí que us les volem explicar: Ens interessa molt aquesta idea de l'impacte, veure tota l'acció que fa el Consell i com aquesta transversalitat de tots els grups es troba en el marc permanent, es troba en el plenari, etc., però com també ho lliguem amb els premis Montserrat Roig, com tots aquests temes que inquieten el Consell, els portem en la voluntat de que es faci recerca periodística i en l'àmbit de la comunicació. En aquest sentit, quant al premi Montserrat Roig d'aquest any, l'acte de lliurament es farà el 6 d'octubre, ja us passarem tota la informació perquè pugueu agendar. Allà no només tindrem el lliurament d'aquests premis, que ja s'han fet la deliberació, recordeu, amb alguna novetat, que aquest any incorporava amb un segon premi, farem primer i segon premi; sinó que també ja tindrem l'oportunitat de veure la recerca que s'ha fet, que es va premiar a l'anterior edició, la recerca que s'ha fet en l'àmbit de pandèmies i l'impacte de la COVID en els joves. I l'altre projecte de recerca que és guanyador, que va ser l'ús de les tecnologies de les dones immigrades. Aleshores, ja tenim tota la documentació i serà presentat per les pròpies persones que han fet la recerca.

I també tenim un tema pendent, que som conscients que anàvem esperant al circuit que feia el reglament de participació ciutadana, que si recordeu, judicialment va ser tombat. Ja tenim aprovat i publicat el nou reglament de participació, i ens tocarà, com a Consell, veure quina incidència pot tenir amb aquest reglament intern que al seu dia ja vam aprovar. Inicialment, veiem que era poc, perquè, per desgràcia, el reglament de participació ciutadana posava el focus en altres focus que no precisament el dels Consells de participació, però aquí sí que haurem de veure la compatibilitat i realment donar validesa als nostres punts. Sí, volies dir alguna cosa.

Sra. Francina Alsina Canudas, vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

De fet, si ho recordeu, sobretot en la permanent, en el darrer debat que fèiem sobre la incidència que havia de fer el Consell, tant política com pública, i en el decurs d'aquest temps que hem estat esperant un reglament, que obri possibilitats de poder incidir i fins i tot traslladar alguns temes a plenari, jo crec que dins de tota aquesta feina que fan els grups, que fan propostes, que assenyalen temes i recorreguts de millora, un tema que penso que haurem de veure amb quina metodologia ens dotem, si és que estem d'acord, que entenc que sí, és veure com elevem aquestes propostes a plenari. O com utilitzem altres eines que aquest reglament posa al nostre abast i que potser

fins ara tampoc no les hem utilitzat, també amb el benentès que tenim espais com aquests. Però bé, necessitem totes les eines per situar els temes que guarden relació amb les polítiques socials de la ciutat com a temes de debat i, per tant, crec que potser, en un proper espai, podem explicar una mica més, però també que sapiguen com a grup, us podem passar informacions concretes perquè es puguin treballar a cada grup i perquè cada grup també pugui considerar-se en un moment donat i un tema que considera que ha de ser objecte de plenari. Molt bé. Sergi, per favor.

6. Torn obert de paraules

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

I jo també per acabar, sobre la convenció de les veus de les persones grans que organitza el Consell de gent gran, de nou s'està preparant ja del procés participatiu de la Convenció, que ja començarà a partir de setembre amb una jornada, però que conclourà amb un esdeveniment clàssic a l'auditori AXA el març del 23. En aquest procés participatiu, clarament al Consell es convida al grup d'envelliment, però cada cop hi ha més la mirada àmplia de com construïm les polítiques públiques amb mirada de gent gran, des d'educació, des d'esports, des d'urbanisme, és a dir, que es farà molt més extens, que no només, i lògicament, el grup del grup d'envelliment. Perfecte. Doncs per part meva, res més. Tindríem encara algun puntet al calaix de sastre. Aquells dubtes o preguntes que vulgueu aixecar i deixar aquí. Alguna persona vol prendre paraula?

Sra. Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social

Tenim un tema que vam presentar ahir i que vam parlar informalment amb la Laia, ara no la veig a la Laia Pineda, d'acord, és que no et veia. Doncs potser convindria també que en algun moment traspassem, que és tota la incorporació de la mirada d'infància en els pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona. És una eina que proposava Unicef i que l'Ajuntament s'ha compromès i, de fet, ha publicat resultats. I que ahir dèiem que, dintre del grup d'infància, potser dintre d'aquestes xerrades que fem més obertes o d'alguna sessió, pot ser interessant perquè també enteníem que el fet de fer-ho a Barcelona podia ser un estímul per a altres municipis. És una eina de seguiment. Al final de quin és el grau de compromís que tu tens amb una eina com és l'anàlisi pressupostari, que al final és l'eina possiblement més transformadora que hi ha. D'acord. Com que també que era una proposta que ahir va sorgir i creia que era important compartir amb vosaltres.

7. Tancament de la sessió

Sr. Sergi Martí Moreno, secretari del Consell Municipal de Benestar Social

No sé si hi ha alguna pregunta, algun dubte. Doncs abans de concloure, recordar-vos que teniu en el full de les carpetes, l'oportunitat, a través del *mentimeter*, de fer-nos arribar totes aquelles propostes i idees per a la celebració del 35è aniversari del Consell. I de nou, tota la incidència parteix per transmetre a través de les vostres entitats, de les vostres xarxes socials, tot el que ha passat aquí. Doncs, fariem el tancament de la sessió, si us sembla, amb la Francina i la Laura.

Sra. Laura Pérez Castaño, tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI

Això que us comentava ara la Sònia sobre l'informe, perquè és recent i era com estrany no acabar la sessió sense explicar-ho, que ja està a disposició i es pot descarregar, especialment per al grup d'infància, però no només per a ells. O sigui, també el procés d'anàlisi pressupostari des d'una mirada social vam començar a treballar-ho amb temes de gènere, miro a la Gemma perquè també és impulsora des del Consell de Dones, ha estat una metodologia molt útil per avaluar, i donar seguiment també de quin és l'impacte, no només amb aquesta foto fixa, sinó com va evolucionant els pressupostos. En el cas de l'Ajuntament de Barcelona, per exemple, en infància, està molt afectat per serveis d'atenció domiciliària i per tota la política de gent gran i més en matèria d'envelliment. Tot i així, el resultat era d'un 18,6%, crec, quan la població infantil de Barcelona és un 14 i pico més. Crec que són eines que ens poden servir per a totes les polítiques socials. En aquest cas, existia aquesta metodologia, de la mateixa manera que vam aixecar la de pressupostos amb mirada de gènere, però també crec que altres àrees estiguin treballant, que sigui l'àrea d'Economia la que incorpora la visió social, crec que és una

bona notícia. És un informe curtet i el recomano.

Aquest mes de juliol també presentarem un informe sobre l'Impulsem, que sabeu que és una eina dels Serveis Socials, que es van dotar amb un procés participatiu amb totes les treballadores i la comissionada ho presentarà. Per tant, són molts documents. No volíem agafar més temps del que ja li dediqueu, però bé, sí que sapiguen que seguim treballant i que hi ha documents que poden ser del vostre interès. I res, a acabar, ja que la Francina diu que acabi per les dues, jo crec que amb un agraïment molt sincer a tota aquesta feina. I a haver posat també una marxa més ràpida per poder tenir un calendari que respongués també a les amenaces de tenir una resposta àgil, que ho intentarem, i que seguim treballant plegades. Moltíssimes gràcies per l'esforç, que ha estat realment molt gratificant escoltar-vos amb molt d'interès i que seguim treballant plegades. Si et sembla bé, Francina. Si et sembla bé, Sònia. Molt bé. Gràcies. Moltes gràcies als companys i companyes de la lleialtat, soc quasi sòcia fundadora. Gràcies per la flexibilitat.

No hi ha més aportacions, es dona per acabada la sessió.